

Izdaja odbor za informiranje in kulturno dejavnost
Železarn Ravne

Ureja uredniški odbor:
Jože Delalut, Alojz Janežič,
Marjan Kolar, Frančiška
Korošec, Ivanka Prislan,
Jože Sater

Odgovorni urednik:
Marjan Kolar
Telefon 86 031, int. 304

Tiska CGP Mariborski tisk
Maribor

Glasilo je po 7. točki prvega odstavka 36. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Ur. list SFRJ, št. 33/72) in mnenju sekretariata za informacije SRS, št. 421-1/72 prosto plačila prometnega davka

ZA SAMOUPRAVNO KULTURNO POLITIKO

S seje občinske konference ZKS

20. novembra je bila na Ravnah 8. seja občinske konference ZKS. Obravnavala in ocenila je:

- kulturno delovanje v občini Ravne,
- informiranje v OZD,
- varstvo spomenikov in obeležij NOB,
- rezultate javne razprave zakona o združenem delu ter
- devetmesečne gospodarske rezultate.

Na začetku je bilo svečano sprejetih v ZK 56 novih članov, od tega 22 delavcev, 33 mladih in 20 žensk. Skupno število letos sprejetih se je tako dvignilo na 150.

Po izčrpnih poročilih in razpravi, ki je v glavnem segla na področje kulture, je konferenca sprejela vrsto stališč in sklepov.

Pri kulturi je ocenila, da je bil dosežen precejšen napredek, saj potekajo dejavnosti na vseh področjih družbenega življenja in dela. Kulturna skupnost je uspela angažirati in samoupravno usmeriti kulturno delovanje, pri čemer se je uveljavil delegatski sistem in s tem vpliv delovnih ljudi na ustvarjanje samoupravne kulturne politike in kulture.

Ustanovljen je bil aktiv komunistov, ki delujejo v kulturni skupnosti. Na ta način bo ZK lažje uveljavljala svoja stališča in sklepe, sprejete na kongresih in organih ZK.

Kulturna dejavnost v OZD ni načrtovana niti se ji ne posveča dovolj pozornosti. S takšnim

stanjem komunisti ne morejo biti zadovoljni, zato se zavzemajo, da bi večje OZD zaposlile kulturne referente, manjše pa zagotovile kulturno animatorstvo na drug način.

Komunisti si morajo prizadevati, da se bo čim bolj uveljavil vpliv delovnih ljudi pri razvoju kulturne politike in kulture, da se bolj kot doslej uveljavljajo slobodna menjava dela in da kultura resnično postane del vsakega posameznika in celotne družbe.

Zavzemati se moramo za čisto okolje, varovati družbeno premoženje ter vzpostaviti kulturne medsebojne odnose.

Kulturna skupnost je že do sedaj navezovala stike z našimi Slovenci na avstrijskem Koroškem in s tem krepila boj za njihov narodnostni obstoj. Konferenca je ocenila, da so takšna prizadevanja več kot potrebna, hkrati pa je to tudi dolžnost matičnega naroda, da pomaga obdržati kulturne vrednote in da podpira kulturni razvoj svoje manjšine.

TOZD in OZD, ki še nimajo priročnih knjižnic, naj jih ustanovijo. Tudi z izobraževanjem in usposabljanjem delovnih ljudi ne moremo biti zadovoljni. Premalo je načrtnosti in lastnega prizadevanja. TOZD morajo zato imeti program izobraževanja in usposabljanja ter se dogovoriti, kaj bodo storile prek delavske univerze in rednih šol in kaj same. Tudi osn. organizacije ZKS morajo imeti svoje programe usposabljanja svojih članov in jih tudi realizirati.

Osnovne organizacije in stalni aktivni ZK morajo nenehno spremljati kulturno delovanje, se zavzemati za samoupravno oblikovanje take kulturne politike, v kateri bodo delavci in drugi delovni ljudje izrazili vse bogastvo svojih ustvarjalnih teženj in snovanj, hkrati pa neposredno odločali o kulturnem razvoju družbe.

Informiranje v TOZD in OZD je precej napredovalo, manj pa v občini in krajevnih skupnostih, zato ga je treba vsebinsko in idejno dograjevati. Preučiti velja možnost obveščanja delegatov in občanov o širših družbenih vprašanjih.

Na področju spomenikov in obeležij NOB je bilo veliko stor-

jenega, bolj sistematično pa je treba zagotoviti njihovo varstvo.

V času razprav o zakonu o združenem delu je prišlo do pozitivnih sprememb v OZD Železarna Ravne, Rudnik Mežica, Instalater, Kmetijska zadruga, Koroški zidarji in še v nekaterih. Organizirane so bile nove TOZD

in izvedene integracije, seveda pa bo dejavnost po sprejemu zakona še poglobljena.

Devetmesečni gospodarski rezultati v občini niso zadovoljivi in čeprav letos plan verjetno ne bo dosežen, so bili zabeleženi kvalitetni premiki, ki bodo dali boljše rezultate v prihodnje.

OKVIRI GOSPODARSKEGA NAČRTA ZA LETO 1977

Letošnje leto se bliža koncu, zato že pospešeno pripravljamo gospodarski načrt za naslednje leto. Okvirne planske naloge za leto 1977 smo sprejeli že s sred-

njeročnim načrtom razvoja za obdobje 1976—1980.

S tem da bomo upoštevali konkretne možnosti prodaje in

(Nadaljevanje na 2. strani)

Ko prvič pobeli

IZ VSEBINE

- Proizvodnja Slovenskih železarn v oktobru
- Minimalni standard
- Zvestoba železarni in kraju
- Naša anketa: Sindikat danes in jutri
- Prodaja proizvodov TOZD metalurške proizvodnje in naročila za prihodnje leto
- Iz dela kolektivnih izvršilnih organov
- Za kulturo v OZD
- 4. klubski festival amaterskega filma
- Rekreativna in šport
- Gibanje zaposlenih

(Nadaljevanje s 1. strani)

proizvodnje ter družbeno dogovorjene obveznosti, ki so zapisane v republiški in zvezni resoluciji o izvajanju načrta v letu 1977, bomo bolj natančno določili naloge in cilje, ki jih želimo doseči v naslednjem letu.

Predvidevamo, da bomo dosegli:

1. proizvodnjo surovega jekla 200.000 ton,
2. proizvodnjo proizvodov za prodajo 120.300 ton,
3. vrednost prodanih proizvodov okoli 2.100 milijonov din,
4. izvoza 20.000.000 \$,
5. število zaposlenih 4.680

Ob prizadevanju vseh za čim večjo produktivnost in racionalno gospodarjenje s čim nižjimi stroški je mogoče doseči tak dohodek, ki bo zagotovil poprečno okrog 4.900 din (zap) mesec osebnih dohodkov in prek 150 milij. dinarjev ostanka dohodka, namenjenega za poslovni sklad, sklad skupne porabe, rezervni sklad in dogovorjeno združevanje sredstev v republiki in občini.

Republiška in zvezna resolucija nas obvezujeta, da v letu 1977 v primerjavi z letošnjim letom dosežemo:

- rast industrijske proizvodnje za 6%
- rast zaposlenosti za največ 2,6% (manj na razvitih in več na nerazvitih področjih)
- rast produktivnosti za 2,8%

Proizvodnja Slovenskih železarn v oktobru

Deseti mesec je že za nami in kar prehitro se bližamo koncu leta. V oktobru doseženi rezultati so delno celo boljši od pričakovanih in pomenijo tudi rahlo izboljšanje skupnih poslovnih uspehov. Na pohodu so znaki, ki pomenijo izboljšanje stanja naročil, a so tudi rezultat prizadevanj kolektivov v realizaciji akcijskih programov za izboljšanje poslovanja. Povečana blagovna proizvodnja, ki je v železarnah dosegla mesečno načrtovano količino, kaže na bližnjo normalizacijo stanja. Osnove za povečano proizvodnjo niso bile v vseh delovnih organizacijah enake in žal je bila proizvodnja jekla v Železarni Ravne še vedno dušena. Mesec oktober je bil posebno uspešen po rezultatih za železarno Jesenice, ki je s 107% izvršitve načrta blagovne proizvodnje največ prispevala, da je dosežen po dolgem času tudi skupen mesečni načrt blagovne proizvodnje za železarno. Mesečna odprema nad 34.000 ton proizvodnje je gotovo tudi po dolgem času redki uspeh. Po količini sicer ne posebno pomemben dosežek, vendar rezultat, ki pomeni v proizvodni strukturi železarne Jesenice in Slovenskih železarn bistven preokret in spremembo, je pa prvih 185,5 ton odpremljenih hladno valjanih trakov za prodajo iz naše hladne valjarne.

Proizvodnja surovega železa je bila izvršena s 108%, ker so na plavžih železarne Jesenice presegli mesečni načrt za 13%. V

- rast gospodarskih investicij za 6%
- rast osebne porabe (realni OD) za 2%
- rast izvoza za 7,5%
- rast uvoza za 7%
- rast cen in življenjskih stroškov največ toliko kot 1976 l. (po ocenah okoli 11—12%)
- rast sredstev za osebno, splošno in skupno porabo mora biti za 10% manjša od rasti družbenega proizvoda.

Da bi to zagotovili, nalaga resolucija vsem upravljalcem:

- da pospešeno uvedejo ustavna določila na področju gospodarskega in družbenega življenja,
- da povečajo obseg proizvodnje,
- da učinkoviteje izkoriščajo delo in sredstva,
- da delijo dohodek po rezultatih dela,
- da povečajo posamično in splošno produktivnost dela z racionalno uporabo proizvodnih zmogljivosti, modernizacijo in avtomatizacijo proizvodnih procesov, sodobno organizacijo dela, s povečanjem znanja in raziskovalnega dela, inovacijske dejavnosti itd.

Naloge za leto 1977 niso majhne. V našem kolektivu pa smo v preteklih letih že dokazali, da jih s skupnimi naporimi in prizadevanjem lahko rešimo.

Janez Žnidar,
direktor sektorja
za gospodarjenje

Skupno smo v blagovni proizvodnji v Slovenskih železarnah zaostali samo okoli 300 ton za mesečnim načrtom. To je manj kot 1% in vendar se v tem zaostanku lahko skriva pomemben poslovni delež za posamezno delovno organizacijo in TOZD, čeprav je skupen dosežek skoraj 100% izvršitve.

Mesec oktober je za večino delovnih organizacij v Slovenskih železarnah pomemben tudi zaradi preokreta v eksterni realizaciji. Po dolgih mesecih je prvič, da je dosežena skupno načrtovana mesečna vrednost prodaje. To je tudi eden glavnih znakov, ki kažejo, da se obrača na bolje.

V izvozu so bili doseženi zelo pestri rezultati. Na eni strani imamo visoke prekoračitve mesečnih poprečij, kot pri Jesenicah z 49% in Plamenu 26%, v Storah so pa izvršili samo 32% načrto-

vane poprečne mesečne količine izvoza. Po vrednosti je slika podobna, čeprav so prekoračitve manjše in je zaostanek v Storah samo 32%. Po desetem mesecu kaže, da bomo količinski plan izvoza presegli, vrednostnega bomo pa komaj dosegli, trenutni zaostanek znaša okoli 2%.

Samo dva meseca sta še pred nami, pravzaprav mesec in pol. Oktober že daje rezultate, ki obetajo boljše čase. Razveseljivo je, da prizadevanja za izvrševanje akcijskih programov prinašajo sadove, ki se kažejo tudi v poslovnih rezultatih. Zadnji tedni letošnjega leta pa pomenijo predvsem prizadevanje, da popravimo stanje ob polletju in po devetih mesecih in pa dober štart v prihodnje gospodarsko leto, drugo leto našega srednjeročnega načrta.

Milan Marolt, dipl. inž.

MINIMALNI STANDARD

S pojmom »minimalni standard« razumemo osnovne življenjske potrebe delavcev, ki omogočajo slehernemu normalno delo in življenje. O nujnosti minimalnih standardov je zapisano v sindikalnih kongresnih sklepih in ustavnih dokumentih, zato je bil sklenjen republiški družbeni dogovor. Na podlagi tega dogovora in člena 144 ustave SRS je treba skleniti samoupravni sporazum o minimalnih standardih za življenjske in kulturne razmere pri zaposlovanju delavcev, ki je obveznost za vse podpisnike sporazuma. Za našo regijo so podpisniki: vse TOZD in OZD, občinski sindikalni sveti, gospodarska zbornica — medobčinski odbor za koroško regijo in regionalna interesna skupnost za zaposlovanje v Velenju.

Občinski sindikalni svet je samoupravni sporazum o minimalnih standardih že posredoval vsem delavskim svetom v razpravo, podpisan pa bo 20. 12. 1976 na občinskem sindikalnem svetu. Nekaj detajlov iz tega sporazuma:

S pojmom »minimalni standard« po samoupravnem sporazumu razumemo zagotovitev:

- pogojev za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev v skladu s krajevnimi razmerami;
- pogojev za prehrano delavcev,
- pogojev za vključevanje delavcev v kulturne in druge aktivnosti ter uporabo storitev vzgojno izobraževalnih, vzgojno varstvenih, zdravstvenih in drugih organizacij,

— pogojev delavcev pri družbeno dogovorjeni ravni posebne in skupne porabe, ki je opredeljena v območnem družbenem dogovoru o razporejanju dohodka in delitvi sredstev za osebne dohodke.

S tem sporazumom, kjer se podpisniki dogovorijo o minimalnih standardih za življenjske in kulturne razmere pri zaposlovanju delavcev, se želijo predvsem zagotoviti uresničitev naslednjih ciljev:

- da se bodo delavci lažje in uspešneje aktivno vključevali v novo življenjsko in delovno okolje,
- da bodo delavci zaradi ure-

jenih življenjskih, kulturnih in socialnih razmer lahko dosegali pri delu večje uspehe in se enakopravno z drugimi vključevali v proces odločanja in uveljavljanja svojih samoupravnih dolžnosti in pravic,

— da si bodo delavci lažje zagotovili možnost celovitega uresničevanja ustavnega položaja delovnega človeka v združenem delu, krajevni skupnosti in občini.

Po določilih samoupravnega sporazuma bodo TOZD in druge organizacije obvezne zagotoviti minimalni standard vsem novo sprejetim delavcem, za že zaposlene pa obstoječe razmere uskladiti z navedenimi standardi po posebnih programih.

Če do enega leta po podpisu sporazuma tega ne bodo uredile, ne bodo mogle zaposliti novih delavcev. Zaradi lažjega in enakopravnega vključevanja v programirane aktivnosti delavcev drugih narodnosti bodo temeljne in druge organizacije dolžne za njih organizirati tečaje slovenskega jezika in delavce informirati v jeziku, ki ga razumejo. S tem v zvezi jim je treba zagotoviti klubske prostore in javna informacijska sredstva v jeziku, ki ga razumejo. Iz tega izhaja, da bo možno zaposlovati nove delavce le, če jim bodo zagotovljena sredstva za osebno in skupno porabo v višini, kot jo predpisuje območni družbeni dogovor.

Dolžnost TOZD in OZD je, da določila samoupravnega sporazuma o minimalnih standardih vnesejo v svoje samoupravne normative akte in gospodarske načrte najpozneje tri mesece po podpisu. Kontrolo nad izvršeno dolžnostjo bodo opravili občinski sveti zveze sindikatov prek OOS, izvajanje določil samoupravnega sporazuma v celoti pa za to ustanovljeni odbor, v katerega imenuje po enega delegata regionalna skupnost za zaposlovanje, medobčinski odbor gospodarske zbornice za koroško regijo, MS zveze sindikatov za koroško regijo ter po enega vsak občinski svet ZSS občin Dravograd, Radlje, Ravne in Slovenj Gradec.

ZVESTOKA ŹELEZARNI IN KRAJU

Podobe naših letošnjih jubilarov kažejo zrele petdeset—, šestdesetletnike. To so stabilne osebnosti, saj kar je istočasno z njimi bilo nemirnejših, manj trdnih vrstnikov sprejetih na delo v železarno tam ob koncu vojne, sta jih že davno življenje in čas raztrosila kdove kam. Nemirneži ne praznujejo delovnih jubilejev.

Čeprav se slavljenci zelo razlikujejo drug od drugega po obrazilih, navedenih, značajih in usodah, imajo vendarle tudi nekaj skupnih potez, ker so odrasli, živeli in delali v istem prostoru in času. Tudi njihovo poreklo je precej podobno, saj se nobeden od njih ni rodil premožnim staršem in nobenega ni življenje hranilo s srebrno žlico.

Njihovi prvi spomini segajo v dvajseta leta, ko je takrat še mlada kraljevina Jugoslavija že razločno pokazala svoj obraz:

bogastvo buržoaziji, revščino delavskemu in kmečkemu proletariatu pa klavirno strankarsko razcepljenost ob prepovedani komunistični partiji.

Že globlji od otroških spominov in zato bridkejši so sledovi tridesetih let v naših jubilarjih:

gospodarska kriza in brezposelnost. In končno — 2. svetovna vojna.

Ta jih je zaznamovala vse, pa naj so jo doživljali stari 16, 20 ali 25 let in naj jih je razmetala kamorkoli po svetu ali pa jih je pritisnila ob tla v domačem kraju. To, kar danes otroci dojemajo kot daljne pravljice o boju Dobrega proti Zlu, mladinci pa kot razburljive pustolovščine v knjigah in filmih, so oni občutili na svoji koži kot niti malo romantično resničnost. Reče se ji strah, lakota, duševne stiske, smrt.

Pa so preživeli, dočkali svobodo, se zaposlili (ali nekateri ponovno zaposlili) v železarni ter začeli delati in si ustvarjati družine.

V starih obratih so začeli delati šihte in udarniške šihte ter iz leta v leto staro nadomeščali z novim. V železarno, kakršna je danes, je vgrajeno tudi njihovo delo. Pa ne le vanjo, tudi v Čečovje, Gramoznico in Javornik, v gimnazijo, študijsko in Dom telesne kulture, v vse tisto pač, kar mislimo, kadar rečemo:

»Železarna je zgradila.«

Kajti železarna, to so oni, delavci — jubilarji letošnjega leta in prihodnjih let, vsi, ki so ohranili zvestobo železarni in kraju 10, 20, 30, 40 let in delali zanju. — Hvala in iskrene čestitke za to!

(Podatke o jubilarjih je dala kadrovska služba)

40-LETNI JUBILANTI

Anton Čapelnik, rojen 27. maja 1922 na Ravnah, oče šestih otrok, kvalificiran livar. V železarni je bil zaposlen od 14. avgusta 1937 do 1. marca 1944, nato interniran v Dachau. Ponovno je prišel v železarno 1. avgusta 1945 in delal do upokojitve 30. junija 1976. Ker je ves čas delal v livarni, mu gre beneficirana delovna doba.

Ignac Kerbev, rojen 8. julija 1922, oče štirih otrok, odpremlnik v valjarni. V železarni od 13. septembra 1941 do odhoda v NOV 12. julija 1944, nato spet od 5. julija 1944 do upokojitve 30. junija 1976. Zaradi dela v valjarni se mu šteje beneficirana delovna doba.

Feliks Petek, rojen 20. maja 1921, oče dveh otrok, žerjavovodja v jeklarni. V železarni je bil zaposlen od 29. marca 1939 do upokojitve 31. julija 1976. Ker je ves čas delal v jeklarni, se mu šteje beneficirana delovna doba.

Franc Svetina, rojen 29. januarja 1919, kontrolor v mehanični. V železarni je bil zaposlen od 3. maja 1935 do 1. maja 1940, ko je bil v vojski in nato v vojnem ujetništvu. Ponovno je bil zaposlen od 11. maja 1942 do upokojitve 31. maja 1976.

30-LETNI JUBILANTI

Otmar Ferk, rojen 6. novembra 1919, kontrolor čistilnice, v železarni od 21. oktobra 1946.

Elizabeta Ban, rojena 2. novembra 1927, čistilka, v železarni od 25. novembra 1946.

Ludvik Janet, rojen 13. septembra 1927, kontrolor jeklarne, v železarni od 2. avgusta 1945.

Alojz Božič, rojen 9. februarja 1917, prevzemnik v špediciji, v železarni od 18. februarja 1946.

Rudolf Čekon, rojen 22. maja 1929, pomočnik ogrevalca peči OFAG, v železarni od 8. novembra 1943.

Djuro Došen, rojen 25. septembra 1916, upokojeni delovodja konstrukcij, v železarni od 1. julija 1946 do 30. junija 1976.

Alojz Fink, rojen 24. oktobra 1926, vodja materialne službe v PD vzdrževanja, v železarni od 1. julija 1946.

Ivan Filip, rojen 29. avgusta 1928, kontrolor koluparnice, borec NOV, nato v JLA, v železarni od 15. maja 1945.

Jože Jeseničnik, rojen 8. marca 1925, žerjavovodja v kovačnici, borec NOV, nato v JLA, v železarni od 15. aprila 1947.

Jožef Gostenčnik, rojen 13. marca 1923, kurjač ogrevnih peči v kovačnici, v železarni od 3. oktobra 1945.

Anton Gutenberg, rojen 17. januarja 1913, upokojeni zidar ponovc, v železarni od 2. maja 1946 do 30. junija 1976.

Ernest Berložnik, rojen 9. januarja 1926, tehnolog za mehansko obdelavo, v železarni od 17. septembra 1945.

Ivan Arnold, rojen 4. avgusta 1924, delovodja obdelave industrijskih nožev, interniran l. 1944, nato v JLA, v železarni od 12. februarja 1947.

Franc Krautberger, rojen 13. julija 1917, skladiščnik vložnega materiala v materialnem gospodarstvu, v železarni od 20. novembra 1946.

Hinko Kraiger, rojen 8. oktobra 1915, skladiščnik v špediciji, v železarni prvič od 19. oktobra 1940 do 13. avgusta 1941, stalno od 18. februarja 1946.

Franc Obritan, rojen 25. januarja 1924, žarilec v valjarni, prvič v železarni od 27. marca 1939 do 14. januarja 1943, stalno od 13. novembra 1945.

Franc Krautberger, rojen 12. januarja 1926, skoblar, v železarni od 16. septembra 1945.

Jakob Konič, rojen 15. aprila 1929, vodja špedicije, v železarni od 15. septembra 1943.

Filip Krevzl, rojen 28. aprila 1923, brusilec v valjarni, v železarni od 3. septembra 1945.

Peter Krivograd, rojen 8. julija 1926, vodja odpreme v špediciji, v železarni od 1. septembra 1945.

Jakob Šaver, rojen 17. julija 1927, delovodja nočne izmene v skupnih službah mehanske obdelave, v železarni od 21. oktobra 1945.

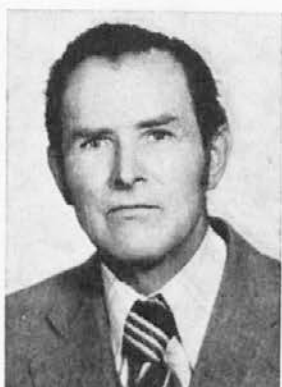
Ivan Ščetinec, rojen 28. februarja 1921, planer v pripravi dela mehanske obdelave, v železarni od 24. septembra 1946.

Stanko Matvoz, rojen 28. septembra 1925, vodja kontrole kovačnice, v železarni od 17. septembra 1945.

Štefan Matvoz, rojen 13. septembra 1920, tehnolog v pripravi dela kovačnice, v železarni od 5. novembra 1945.

Ivan Mlačnik, rojen 8. avgusta 1921, jamski delavec, delovni invalid, dela v garderobi jeklarne, v železarni od 15. avgusta 1945.

Ivan Mravljak, rojen 4. maja 1927, ogrevalec v valjarni, borec NOV, v železarni od 11. februarja 1946.

Alojz Nabernik, rojen 14. junija 1923, delovodja pomožne dejavnosti v valjarni, v železarni od 29. oktobra 1945.

Vilko Naveršnik, rojen 16. januarja 1926, ključavničar v valjarni, v železarni od 29. oktobra 1945.

Rudolf Krajnc, rojen 18. aprila 1920, VK modelni mizar, službeno premeščen v železarno 24. maja 1949.

Matevž Osojnik, rojen 17. septembra 1919, referent za reklamacije v kontroli kakovosti, v železarni od 13. marca 1946.

Jožef Pečnik, rojen 18. februarja 1924, žerjavovodja v jeklarni, borec v NOV, v železarni od 12. maja 1947.

David Pipan, rojen 29. septembra 1929, skladiščni delavec v jeklarni, v železarni od 24. januarja 1944.

Peter Prikeržnik, rojen 15. julija 1921, delovodja fazne kontrole v TOZD metalurške proizvodnje, v železarni od 21. avgusta 1945.

Jožef Ranc, rojen 22. septembra 1928, delovodja srednje in lahke proge v valjarni, v železarni od 9. oktobra 1946.

Mirko Rožej, rojen 28. junija 1923, delovodja priprave vložkov v jeklarni, v železarni od 20. februarja 1946.

Otmar Leš, rojen 8. oktobra 1926, vodja elektro vzdrževanja v jeklarni in livarni, v železarni od 5. januarja 1945.

Anton Sedar, rojen 16. decembra 1913, delovodja tesarjev, v železarni od 3. aprila 1946.

Ivan Sekavčnik, rojen 19. septembra 1926, brusilec v valjarni, v železarni od 29. oktobra 1945.

Anton Rutar, rojen 7. junija 1927, vodja finančne operative, v železarni od 14. septembra 1944.

Gregor Makan, rojen 24. februarja 1926, pomočnik talilca, v železarni od 1. oktobra 1945.

Ernest Šuler, rojen 14. februarja 1926, talilec, v železarni od 21. januarja 1946.

Jožef Teušč, rojen 25. avgusta 1922, delovodja montaže konstrukcij, v železarni od 27. avgusta 1945.

Feliks Vrhovnik, rojen 14. marca 1917, strugar, v železarni od 4. novembra 1946.

Peter Štehar, rojen 1. februarja 1923, delovodja ročne kaluparnice, v železarni od 17. septembra 1945.

Bernard Valentar, rojen 6. avgusta 1926, predvaljavec, v železarni prvič od 5. maja 1941 do 31. julija 1943, stalno od 1. oktobra 1945.

JUBILANTI DELA V LETU 1976

Obrat	40 let	30 let	20 let	10 let
Jeklarna	1	8	8	5
Livarna	1	2	12	10
Valjarna	1	9	8	8
Kovačnica	—	2	8	6
Jeklovlek	—	—	—	3
Obrat strojev in delov	—	4	7	6
Obrat industrijskih nožev	—	1	4	3
Obrat pnevmatičnih strojev	—	—	5	5
Vzmetarna	—	—	1	2
Energetske službe	—	—	3	7
Elektrotehniške službe	—	1	2	7
Strojno gradbene službe	—	2	6	11
Transport	—	—	5	3
TRO	—	—	3	8
Skupne službe mehanske obdelave	1	4	8	14
Skupne službe metalurške proizv.	—	5	14	14
Skupne službe tehn. sektorja	—	2	1	4
Komercialni sektor	—	3	6	4
Finančno računovodski sektor	—	1	4	2
Sektor za gospodarjenje	—	—	1	2
Kadrovsko splošni sektor	—	1	4	3
Tehn. razvoj	—	—	1	1
Kontrola kakovosti	—	2	3	2
Skupaj: 295 jubilarov	4	47	114	130

TRGOVINE PRED NOVIM LETOM

Ker smo že tik pred iztekom letošnjega leta, nas je zanimalo, kako bodo založene naše trgovine ob novoletnih nakupih. Zato smo se odpravili na Prevalje, kjer so nam v prodajalni Ljudskega magazina povedali, da bodo vse njihove trgovine po dolini zadnje dni letošnjega leta še dodatno založene. Tako bodo pripravili tudi že zapakirana darila, novoletne košare za moške, v katerih bo razna pijača po znižanih cenah. Pri tej trgovski hiši bodo za konec leta imeli tudi precej drugih artiklov po znižanih cenah, tako npr. sladkarije in razne pijače.

Če bo dobavitelj izpolnil svojo obljubo, bo tudi dovolj suhega mesa.

Na Ravnah smo najprej obiskali Namo, kjer so se že precej

pripravili za novoletne nakupe. Tako imajo na zalogi precej pijač in sladkarij po nižjih cenah. Največ pa so naredili pri darilnih paketih, saj jih je že precej na

policah. Pravijo, da bo zadnje dni letošnjega leta dovolj svinjskega in telečjega mesa (slednjega že sedaj ne manjka), bodo pa imeli tudi purane in gosi.

Pri Merxu pravijo, da se bodo letos še posebno založili s prehrambnimi artikli. Tudi oni bodo imeli več vrst darilnih košar. Trgovci so se torej letos kar potrudili. Seveda pa še nobeden ne more povedati, koliko mesa bodo imeli na zalogi. Za želodce bo torej poskrbljeno. Če pa dedek Mraz ne bo zadovoljen z igračami, ki so že več mesecev na policah, bo pač moral nabavljati kje drugje.

F. R.

PRIREDITVE OB TEDNU KOMUNISTA

Od 15. do 27. novembra so se v raznih krajih ravske občine v organizaciji Zveze kulturnoprosvetnih organizacij zvrstile številne kulturne prireditve. Razveseljivo je, da so kulturniki amaterji nastopili razen v štirih dolinskih središčih tudi na Strojni, v Sentanelu, na Reki, Holmcu, Lešah, v Kotljah, Podpeci, Koprivni, Javorju in Žerjavu. Druga značilnost je, da so bile prikazane skoraj vse kulturne dejavnosti od dramske, pevske in folklorne, do filmske in likovne.

Trajna pridobitev te kulturne akcije je glasbeni dom v Mežici, ki bo gotovo omogočil še večji razvoj glasbene dejavnosti v tem kraju.

Družbenopolitična zavest mladih v železarni

Železarna Ravne zaposluje največje število delovnih ljudi v občini. Od takšne OZD pa se pričakuje, da ne bo ustvarjala samo največjega dohodka, ampak tudi, da bodo njeni zaposleni najbolj aktivni na vseh področjih družbenega življenja. Aktivnost delavcev lahko trenutno ocenimo pozitivno. To se je najbolje pokazalo pri obravnavi osnutka zakona o združenem delu.

Za aktivnost mladih delavcev v največji meri skrbi ZSM, ki mora s svojim delovanjem težiti najbolj k osveščanju mladih samoupravljalcev ter poiskati take posameznike, ki bodo lahko kasneje uspešno delovali na drugih področjih družbene aktivnosti. Prav zaradi tega se moramo zavzemati, da bomo čimbolj prodrli v jedro, bazo in da bo mladinska organizacija res lahko uresničila svoje naloge, ki si jih je zadala.

Ne smemo oziroma ne moremo govoriti o uspešnem delovanju mladih, če bomo še naprej delali v ozkem krogu, t. i. forumskem. Kaj lahko se zgodi, da bodo rezultati našega dela ostali za zaprtimi vrati ali pa služili nekaterim za zadovoljitev njihovih potreb. Zato moramo ves trud usmeriti v oživljanje OO ZSM v železarni. Iz njih morajo priti konkretni predlogi za uspešno delo mladinske organizacije v naši OZD.

Programi, ki jih bodo sestavile posamezne komisije KS ZSMS, bodo verjetno ostali samo popisani listi papirja, če jih bodo uresničevali le posamezni mladinci, večina mladih pa bo pri tem pasivna. Možno je, da marsikateri član ne ve, kaj pomeni organizacija, kot je naša, kakšna je njena naloga v naši družbi. Najbolj žalostno pa je, da so prav tisti aktivisti, ki delajo, največkrat kritizirani.

Ta članek sem naslovil »Družbenopolitična zavest mladih v železarni«, ker je v železarni zaposlenih precej mladih, od nekvalificiranih do takih, ki imajo visokošolsko izobrazbo. Če se omejimo v največji meri na tiste mladince, ki prihajajo iz poklicnih šol (teh je tudi največ), ugotovimo, da triletno šolanje res da poklic, kruh, jim da osnovno znanje o delu samem, a obenem tudi najosnovnejše znanje o marksizmu, zgodovini nove Jugoslavije in o samoupravljanju.

To pa kaj kmalu preide v pozabo, saj so mladi prepričani, da se uče za čim boljšo oceno. Ne razumejo pa še, da jim je to le osnova za čim uspešnejše razumevanje problemov v delovni organizaciji, pa tudi za kasnejše temeljito spoznavanje elementov novega sistema ter vseh stvari, ki nasprotujejo nadaljnjemu razvoju naše samoupravne socialistične družbe.

Marsikateri mlad človek se pojavi z »diplomom v žepu« v naši OZD z vsem svojim idealističnim mišljenjem, ki si ga je pridobil med šolanjem. Žal pa že po nekaj dneh spozna, da življenje ni tako, kot si ga je zamislil. Nemalokrat naleti na probleme, ki jim sam ni kos. Poskuša se posvetovati z drugimi delavci, toda vsi dobro vemo, kakšne težave srečamo na začetku. Tako počasi pozablja še na tisto, kar si je slučajno zapomnil od družboslovnih predmetov. Svoje misli in voljo preusmeri v delo pri stroju, prosti čas pa posveti rekreaciji in kasneje družini.

Pri tem je lahko res, da je zelo dober delavec, dosega norme itd., vendar naša družba zahteva od njega tudi tisto, kar ni: da je aktiven samoupravljalac. Odločati mora o razvoju delovne organizacije, o njenih planih nadaljnjega uspešnega delovanja in ustvarjanja čim večjega dohodka.

Šele takrat, ko spozna, da tako ne bo mogel dalje, začne obnavljati svoje nekdanje znanje. S tem je sam izgubil nekaj let, mladinska organizacija pa še več.

Prav zaradi takih primerov družbenopolitična organizacija, ki združuje mladino, naleti na tako velike težave pri svojem delovanju. V njenih vrstah deluje le sorazmerno malo število mladih ljudi — delavcev, ki se zelo zavzemajo za delo. Prav zaradi neštevilčnosti so rezultati precej slabi. Ne znamo najti pravega načina za osvežitev dela v OO ZSMS.

Mnogi pričakujejo od nas organiziranje izletov, športnih tekmovanj in srečanj. To pa vsekakor ne more in ne sme biti bistvo našega dela. Res je, da si moramo zagotoviti zabave, saj smo mladi, vendar se moramo lotevati tudi reševanja družbenih problemov in se obenem izobraževati ter graditi v subjekte naše družbene stvarnosti.

Nismo stroji, da bi delali tako, kakor nam bo kdo diktiral! Postaviti se moramo po robu vsem tistim, ki hočejo skruniti pridobitve naše samoupravne socialistične družbe. Prav zaradi tega pa se moramo izobraževati, in to je poglavitna naloga OO ZSM železarni. Le na ta način bo mogoče uspešno aktivirati nekega mladega delavca, ki bo rad družbenopolitično delal in se pri tem tudi izobraževal.

Kot sem na začetku omenil, se moramo v prvi vrsti zavzemati za uspešno delovanje OO. Precej premalo je, če z njihovih sestankov prihajajo samo zapisniki, delovanja — pravega delovanja v praksi pa skoraj ni čutiti, razen posameznih primerov. Tudi njihovi programi bodo brez vsakršne vrednosti, če bodo le napisani, ne pa realizirani. Pa tudi, če bodo izpolnjeni, ne bodo dosti vredni, ker dela le nekaj ljudi. Želimo aktivirati čim več mladih ljudi, jih uvesti, zainteresirati za naše delo, jim razvijati družbenopolitično zavest. Le v tem primeru se bo ves trud poplačal.

Zavedamo se, da nas v bližnji prihodnosti čaka težka naloga, ki ni neuresničljiva, saj za naše delo obstajajo vsi pogoji. V nasprotnem primeru pa se bomo na naslednji konferenci ponovno vrteli v začaranem krogu in iskali uspešne oziroma neuspešne rešitve.

Upam, da sem uspel vsaj deloma nakazati probleme, s katerimi smo se srečevali, se srečujemo in se bomo gotovo še srečevali. Naloga, ki smo si jo zastavili, je težka, a mora biti uresničljiva.

Jože Jurak

Praznik naših vojakov

Pred vrati je 22. december — dan JLA. Mladi iz OO ZSM v Železarni Ravne bomo tudi letos obiskali mlade vojake — graničarje na eni izmed karavil v koroški regiji. Pripravili bomo skromen kulturno zabavni program v sodelovanju z njimi.

Ivan Mravljak
6. d. r.
Slovo, linorez

Obiski mladih čuvajev meja na karavlah ob naši meji so že kar tradicija in lahko se pohvalimo, da je naše sodelovanje dobro. Srečanja organiziramo že nekaj let in upamo, da se bodo stiki še bolj okrepili.

Ob tej priložnosti, ko vsem vojakom čestitamo za njihov praznik 22. december — dan JLA, bi rada izrazila željo, ki pa ni samo moja. Želim, da v bodoče z vojaki še bolj aktivno sodelujemo na vseh področjih, na idejnopolitičnem, kulturnem, športnem ali zabavnem.

Med prijetnim kramljanjem z vojaki izvemo mnogo zanimivega o njihovem življenju na meji. To življenje se precej razlikuje od našega »civilnega« v šolah, delovnih organizacijah ali na vasi. Precej pestro je, prepleteno s trdnim prijateljstvom. To prijatelj-

stvo je sklenjeno kmalu po prihodu v novo okolje. Ni važna narodnost, izobrazba, versko prepričanje. »Takšna sloga, prijateljstvo — ne, to se lahko doživi samo v vojski!« zatrjujejo. Verjamem jim.

Čeprav je bilo v začetku zaradi mnogih novih, nevaženih stvari naporno (pri tem mislijo na red, disciplino, rano vstajanje itd.), s ponosom služijo domovini. Ponosni so, da so obvladali vse veščine in postali vojaki. Le-teh pa tudi težji problemi ne spravijo iz tira, kajti zaupajo vase, prijateljstvo pa je poglavitno za tako veliko »družino«, kot je vojska.

Vemo, da si večina teh čuvajev naše meje želi družabnega življenja, obiskov mladine, zato — obiskujemo jih!

Vida

Osnovna organizacija ZSM Trg

V današnjem hitrem tempu življenja, v ne-nenem enačenju človeka z vsemi mogočimi tehničnimi napravami se ljudje vse premalo zavedajo pomena mladih v našem samoupravnem sistemu, katerega želimo okrepiti in razširiti. Mladi najdejo prostor v kavarni, disku, na plesih, v kinu — pravega mesta zanje ni, oziroma družba jim ga ne nudi. Poglejmo resnici v obraz in priznajmo: kakšne možnosti ima mladina za svoje udejstvovanje? Premislite!

Srečni so tisti mladi, ki lahko rečejo, da prosti čas preživijo v svoji mladinski sobi, se tu pogovarjajo o vsem aktualnem, o vsem, kar jih zanima, kujejo načrte za prihodnost, organizirajo številne akcije. Žal tega pri nas v trgu ni, pa še marsikje ne. Brez vsakega zadržka lahko trdim, da mladi smo željni aktivnosti. Želimo pomagati, a se obenem tudi razvedriti. Hočemo biti več kot le »današnja mladina«.

Prav tako se želimo kot celota družbenopolitično udeleževati. Zavedamo se, da je prav prihodnost naše družbe v nas — mladih. Svoji občini kot celotni družbi moramo biti v ponos. Samo kako?

Te in podobne misli že dolgo žive v nas mladih v trgu na Ravnah. Prav zaradi tega smo ustanovili mladinsko organizacijo, ki združuje mlade in nam daje upanje za izpolnitev naših »sanj«. Naš začetek je skromen in obenem težak. Začeti vse od začetka, to ni lahko. Vrstili so se sestanki, žal z majhno udeležbo. Toda nismo obupali. V nas je bilo

precej delovnega elana, in prav ta nam je dal voljo za nadaljevanje začetega.

Marsikdo nam je nesebično priskočil na pomoč, pa tudi sami, kljub šoli in drugim obveznostim, smo poprijeli.

Ne morem sedaj naštevati ne vem kakšnih uspehov. Teh do sedaj res ni dosti. Vzrok za to pa je tudi ta, da še do zdaj nismo uspeli najti primerne prostora. Povsod naletimo na gluha ušesa. Zahvaljujemo pa se tovarišu Vališerju, ki nam je, kadar se je le dalo, prijazno dovolil, da smo se zbrali v prostorih gasilskega doma. Večno pa le ne bomo mogli biti »gostje«. Želimo, pravzaprav hočemo prostor za naše mladinsko delovanje.

Pred nedavnim smo čistili naše okolje, za katerega naredimo vse premalo. Akcija je sicer uspela, mi pa smo sklenili, da ni bila zadnja. Polni optimizma, veselja, smo sestavili program dela za prihodnje. Tudi izpolnjevamo ga že, samo...

Zavedamo se, da našega še tako dobrega programa ne bomo mogli izvesti, če ne bomo imeli primerne prostora. Vemo, da sami tega ne bomo zmogli, potrebujemo pomoč.

Mladi smo že zato, ker smo mladi, polni optimizma, neustavljive moči in vse te dobre ali slabe lastnosti bomo prav zdaj še bolj potrebovali.

Ivica Pepevnik

DELO JE ŽE STEKLO

Septembra smo imeli v OO ZSM Čečovje volilno konferenco, na kateri smo potrdili

program dela za v prihodnje. Oktobra smo organizirali predavanje o alpinizmu z barvnimi diapozitivi, udeležili smo se pohoda in proslave ob krajevnem prazniku, zbora korških partizanov v Solčavi, v domu telesne kulture pa imamo vsak četrtek od 16. do 20. ure prosto sobo. V tem času lahko vsak mladinec, član OO ZSM Čečovje, igra namizni tenis.

Vsak mesec imamo vsaj enkrat sejo predsedstva OO, ki pregleda minulo delo in pripravi oziroma organizira akcije za naprej. Navadno imamo seje v sejni sobi SZDL, saj primerne prostora žal nimamo.

Res se na Ravnah ne moremo pohvaliti z mladinskim klubom, ker ga ni. Nanj že dolgo, predolgo čakamo. Klub je sicer zajet v srednjeročnem programu občine, vendar bi morale vse tri OO ZSM, ki so na Ravnah brez prostora, dobiti vsaj svoje sobe, saj nas je mladih samo na Čečovju okrog osemsto. Mislim, da bi s primernim prostorom v veliki meri preprečili prestopništvo in neorganizirano delovanje mladih.

Izkoristila bom priložnost in povedala javnosti to, kar me precej boli.

Pobiramo članarino (ni važno za katere organizacije) in kaj se zgodi? Ljudje nas zmerjajo z barabami, potepuhi in še dosti je takih besed. Težko je poslušati take obtožbe, še težje pa tem ljudem razložiti, da članarina ni za nas, ampak za družbo kot celoto. Zakaj mora biti tako?

Imamo pa še druge probleme. Nikakor nam ne uspe povezati se z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami, predvsem s KS in SZDL.

Sodelovanja z njima doslej skoraj ni bilo ali pa zelo malo. Upamo, da bo tudi od njih prišlo kaj pobud za sodelovanje.

Jelka Strah

ZNANJE — ZAKAJ?

Si že kdaj razmišljal o tem, kaj vse bi človek lahko vedel, ko bi mogel? V današnjem svetu je znanje velikega pomena, pa naj bo to znanje učenca, dijaka, študenta ali neposrednega proizvajalca. S tem pa ne mislim samo na znanje, pridobljeno v šoli, ampak splošno znanje, razgledanost. Sola je pri tem samo neke vrste kašipot, smernica, ki ti kaže pravo pot. Nadaljevanje, kar pa je najbolj važno, je tvoje — samo tvoje. Tudi končati jo moraš sam.

Gledam. Premišlujem. Kaj vse bi lahko videla, če... Toda za to moraš imeti veliko časa. Tega pa je danes, v današnjem tempu življenja vedno manj. Pri tem pa se pojavi tudi vprašanje: ga res ne znamo poiskati?

Vidite, pogosto razmišljam o tem, kaj vse mi je in mi še bo ušlo v življenju, ki je žal vse prekratko. Koliko je stvari, ki jih nikoli ne bom videla, koliko knjig, ki jih ne bom prebrala, koliko krajev, ki jih ne bom obiskala, koliko...

Vem, da se nikoli ne bom pogovarjala s kakšnim Kitajcem — v kitajščini, vem... Misli, misli...

Zakaj so jeseni ljudje žalostni, spomladi pa veseli in sreča kar izžarevata iz njih? Zakaj?

Zakaj nekateri ljudje mislijo, da so drugi slabi, a tretji dobri, četrtem pa so vsi enaki? Zdi se mi, da se ljudje med seboj ne poznajo dovolj. Poznamo se, toda to je le navidezno, skrito za masko, ki se ne da oziroma se težko sname. Kako bi bilo lepo, če bi se ljudje med seboj res poznali.

Vidite, zato kar naprej govorim o znanju. Vse je treba poznati — knjige, ljudi. Posebno ljudi.

Pravijo: »Čim več ljudi poznaš, manj jih imaš rad!«

Ampak jaz mislim, da v tem ni dosti resnice. Še tako neprijetno stvar vzljubiš, kaj šele, da ne bi ljudi. Ali to ni res?

Če veš neko stvar samo napol, si nezadovoljen. To te lahko mori, a ne vodi nikamor. Da pa človek — posebno mlad, nekaj ve, mora stalno spraševati.

Marsikdo bo rekel, da biti radoveden ni lepo. Vem, da nima prav. V to sem prepričana. Zato samo sprašujte, nekdo vam bo že odgovoril.

Vida

Radovan Arnold, 4. r. Zbiramo za Posočje, linorez

Mednarodno srečanje folklornih skupin „Zagreb '76“

Na mednarodnem srečanju folklornih skupin v Zagrebu smo Slovenijo predstavljali le moški pevski zbor iz okolice Novega mesta in folklorna skupina »Prežihov Voranc« z Raven na Koroškem. Prvi dan smo se vsi sodelujoči v povorki veselih pevcev in muzikantov predstavili Zagrebčanom, ki so nas pozdravljali ter poskušali z nami celo zapeti in zaplesati. Ni nam bilo žal utrudljivega poskakovanja po asfaltu nekaj kilometrov do zbirališča, kjer je bila osrednja proslava, pregled vseh sodelujočih in s tem tudi otvoritev letošnjega srečanja. Naselili smo se v študentskem naselju, kjer smo se bolje spoznali z mnogimi mladimi. Vsak dan smo pridno vadili in se pripravljali na prireditve, vendar smo si še vedno ukradli toliko časa, da smo se поблиže spoznali z ljubitelji folklorne domačega plesa in pesmi iz Jugoslavije in drugih držav Evrope.

Večeri so potekali v prijateljskem vzdušju. Nastopili smo na Dubravi v predmestju Zagreba, kjer so nas prav lepo sprejeli.

Osrednji nastop naše skupine je bil v koncertni dvorani znanega hrvaškega skladatelja Vatroslava Lisinskega. Že pri vstopu v to mogočno dvorano so se nam šibile noge, vendar menim, da nam je nastop uspel, saj smo bili priča burnemu aplavzu nabito polne dvorane. V Zagrebu smo se predstavili z našim celotnim programom, osrednji del prireditve pa so bili plesi, pesmi in družabne igre iz znanega koroškega običaja »steljeraja«. Moram pa takoj poudariti, da smo tudi na

vseh drugih prireditvah po Zagrebu iztisnili iz sebe vse, da smo zadovoljili navdušeno občinstvo.

Kvaliteta nastopov je bila res precej odvisna od nas samih, toda brez vzpodbudnih besed in budnega očesa našega koreografa tov. Mirka Ramovša, ki nas je stalno hrbtil, ne bi požel takšnega aplavza in uspeha. Seveda ne smemo pozabiti ožjih sodelavcev in prijateljev tov. Bevca, Mihelača, Franja in Zdravka, ki so skrbeli za nemoten potek našega dela tako na odrih kot pri počitku. V veliki meri gre hvala tudi našemu vodici Zagrebčanki Nadi Kecerin, ki nam je ploskala, držala pesti, nas vodila po mestu in nam predstavila njegove znamenitosti.

Po povratku v domači kraj smo podrobno analizirali nastope, uspehe in napake ter sklenili, da nam mora biti sodelovanje na tako mogočni prireditvi spodbuda za nadaljnje, še bolj resno delo. Prepričana sem, da to ni bilo naše zadnje sodelovanje na tako veliki manifestaciji. V našo sredino bomo poskušali pritegniti čim več ljudi, ki so jim pri srcu domača pesem, glasba in ples.

Prav tako bomo poskušali našo dejavnost predstaviti širšemu krogu ljudi po vsej Koroški, pa tudi po Sloveniji, kajti naš namen je ohraniti kulturno izročilo naših prednikov in ga preko sodelavcev in plesalcev posredovati v čimbolj izvorni obliki vsem ljubiteljem ljudskih običajev, predvsem pa mladim. Le s takim načinom dela le-ti ne bodo nikdar izumrli.

Alenka Lodrant

iz pobratene občine Garešnica Ladislavom. Prav te dni se pripravljajo na vrnitev obiska Ladislav, ki je bila na obisku na Lešah 1. 9. 1976. OO ZSMS pri KS OO stroji in deli pa se tudi pripravljajo na sprejem mladincev iz OO Cankarjeve založbe iz Ljubljane, s katerimi tudi uspešno sodeluje že skoraj leto dni.

Omenjeni osnovni organizaciji sta brez dvoma lep primer tudi drugim, saj podobne akcije naletijo pri članih OO na lep sprejem in so hkrati ena izmed najkoristnejših akcij pri širjenju bratstva in enotnosti med mladimi.

Rudi Mlinar

Seminar za OO ZSM v železarni

Na pobudo OO ZSMS jeklarne, kovačnice in jeklolivarne je bil konec oktobra organiziran seminar za vse OO ZSM v železarni. Pripravile so ga komisije za kadrovska in statutarna vprašanja.

Predvidene so bile štiri teme z različnih področij. Najprej je spregovoril direktor KSS, dipl. iur. Adi Cigler o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu. Zatem je predsednik sindikata v železarni Ravne tov. Anton Polanc govoril o reorganizaciji železarne in o vlogi mladega človeka, delavca. O uresničevanju samoupravljanja delavca v združenem delu je govoril tov. Mirko Krajnc in nazadnje o družbeno-ekonomskih odnosih v TOZD direktor SGS inž. Janez Žnidar.

Predavanja so bila zelo kvalitetna, žal pa nam je bilo, da ni bilo dovolj časa za razprave, saj bi seminar tako še bolj uspel. Udeležba je bila slaba, čeprav so bili vsi pravočasno obveščeni. Nekatere OO se vabilu niso odzvale.

Po končanem seminarju smo se razšli z željo, da se še večkrat srečamo pri kakšnem dopolnilnem izobraževanju, vendar upam, da v večjem številu. Predavateljem se še enkrat zahvaljujem za kvalitetna predavanja.

Jože Jurak

Novice od tu in tam

Člani predsedstva KMKS pri OK ZSMS Ravne so v obdobju od 1. 10. do 15. 11. 1976 obiskali nekatere osnovne organizacije iz KMKS. Vzrok za ta ukrep je bilo upadanje aktivnosti v večini osnovnih organizacij. Skupne seje so to stanje samo potrdile in pokazale na nujnost takojšnje akcije vseh mladitih iz OK ZSMS Ravne, če hočemo, da se bo delo v nekaterih osnovnih organizacijah bistveno popravilo. Zaskrbljujoče je predvsem stanje na Lokovici in v Šentanelu, kjer sta osnovni organizaciji prenehali z delom. V Mežici, Žerjavu, Prevaljah, Reki in Dobji vasi pa bo treba odločno poseči v delo osnovnih organizacij, saj je dejavnost tam slaba, in to v obdobju, ko se mora osnovna organizacija zavzemati za zagotovitev sredstev, ko bi naj nova vodstva z aktivnim delom dosegla tisto mesto v krajevnih skupnostih, ki bi jim zagotovilo nemoteno delo v drugem mandatnem obdobju po kongresu ZSMS.

Malo boljše stanje je v drugih osnovnih organizacijah. Vendar že dejstvo, da niti ena ne odstopa po aktivnosti, jasno opozarja, da je stanje resno.

Potrebna bo večja aktivnost vseh mladitih v osnovni organizaciji, potem konkretna akcija predsedstva KMKS in OK Ravne in ne nazadnje boljše razumevanje in pomoč krajevnih skupnosti, SZDL in drugih družbeno-političnih organizacij v krajih.

Informativna dejavnost je v delu OK ZSMS Ravne do sedaj bila le stvar predsedstva, saj je komisija za informiranje delovala slabo, brez povezave z osnovnimi organizacijami. Kaže, da se bo stanje z novim vodstvom popravilo, saj so se člani komisije za informiranje že sestali in dogovorili za konkretno akcijo. Program komisije je sestavljen realno in zajema resnično tiste akcije, ki so za informiranje neobhodne. Pripravljajo pa se tudi za izdajo glasila občinske konference ZSMS Ravne. Predvsem pa so se usmerili navzven v osnovne organizacije, kar je tudi edino pravilno. Prvič zaradi zaledja in drugič zaradi nemotene doteka informacij, kakor tudi za poživitev informativne dejavnosti v osnovnih

organizacijah. Tudi povezava z uredniškim odborom Mladega fužinarja je brez dvoma koristna tako za ene, kakor za druge. Predvsem, ker bo občinska konferenca dobivala 50 izvodov Mladega fužinarja in ga pošiljala v vse osnovne organizacije. Tako bo seznanitev in informiranje brez dvoma dosti večja v vseh sredinah, kjer so mladi organizirani.

Tudi sodelovanje z drugimi osnovnimi organizacijami dobiva v delu nekaterih osnovnih organizacij vidno mesto. Osnovna organizacija ZSMS KMKS Leše sodelujejo z OO

Naša folklor v Zagrebu

PAKLENICA '76

Paklenica — čudna beseda. Nehote najprej pomisliš na njenega slavnega podobneža, potem se šele začneš spraševati, kje sploh je. Seveda v Jugoslaviji, v hrvaškem primorju. Malo mi je nerodno. Zakaj? To, da je Paklenica narodni park, sem namreč izvedela šele letos v šoli, pri angleškem jeziku.

Vsako leto se tu 1. maja zbere precejšnje število alpinistov iz vse domovine. Nas je bilo deset, četa, bi lahko rekli. Tabor smo si postavili blizu potoka. Idealen prostor — blizu je voda, trava. Toda... postal je vse prej kot idealen. Da nismo šli od doma kar tako, pove podatek, da smo naredili čez osemdeset vzponov. Še več bi jih, če ne bi vreme... Kdaj smo vstali, kaj jedli, kaj delali — to bi bilo preveč opisovanja. Poskušala bom čisto na kratko.

Prvo jutro smo že zgodaj pokonci. Pogledam iz šotora. Namesto sonca me pozdravi megla. Še spati ne morem več. Okrog devetih se le prikaže sonce. Takrat na vseh koncih tabora zaživi, sliši se žvenketanje klinov, karabincev, čelade se bleščijo.

Zajtrk je mimo. Kljub težavam z gorilnikom smo vsi siti. V potoku si umijemo zobe, se počesimo. Pripravljeni smo za prvi vzpon. Formiranje navez in proučevanje smeri smo opravili že prejšnji dan.

Naveze odhajajo k svojim smerem. Morda so mnogim nepoučenim videti skale enake, a niso. Apnenec, granit, peščenjaki — kar precej jih je.

Doma sem bila navajena na lepo zaobljene oprimke, tu pa sami »noži«. Ostra, a trdna skala. Čudoviti oprimki, ampak istočasno strup za prste in čevlje, posebno za tiste, ki smo prvič tu. Stari asi so že vedeli, kaj lahko primejo, nam pa nihče ni nič povedal. Učili smo se — na izkušnjah.

Prvi dan smo tu, prvič plezamo, prvič... Smer se zaključuje na vrhu gore ali robu stene. V Paklenici moraš pri sestopu plezati, in to — navzdol. Čudno plezanje.

Nas sredi poti zaloti tema. Obup se nas loteva, a iz doline prihaja pomoč. Svečke se vedno bolj približujejo. Toplo mi je, vem da so prijatelji, ki nam bodo pomagali. Zahvalimo se s stiskom rok, pogledom. Tisti trenutek smo si verjetno najbližje. Spet je vse oživilo. Skuhali smo čaj in čakali v vrsti z lončki. Sestop je bil srečen. Kaj bi bilo, če... ne, lekcija je bila dobra.

Navadno v steni ni gneče. V Paklenici pa je tudi to mogoče. Potrpežljivo čakamo v vrsti in gledamo na uro. Našim fantom so se zaradi drenjanja zapletle vrvi in smo imeli dosti dela, da smo to rešili. Steza v kanjon je sicer široka, a je tokrat postala preozka. Reka ljudi se je premikala gor in dol.

Četrtek je in po močnem dežju piha burja. Sedimo v šotoru, ki ga kar napihuje. Odločitev, da gremo plezat, je dokončna. Zelo toplo se oblečemo, a nas vseeno zebe. Potihoma vzdihujemo za soncem. Fantje vneto zabijajo kline. Plezamo naprej... čaka me izbijanje klinov. Neveselo delo. Razbijam, mlatim in prosim kline, naj se vdajo. Vseh ne dobim, pregloboko so. Vsi smo opraskani, a tega ne čutimo. Veter se spet zaletava v nas. Vrv mi počasi drsi skozi roke.

Posije sonce...

Kamin se oži, vendar je še dovolj širok. Previdno prestavljam noge, in ko dosežem rob, je konec težav. Srečno naključje, saj zagledam drevo. Drevo, skala, trava, drevo... rob stene.

Spet dežuje. S plezanjem ne bo nič. S sosedi si gremo ogledat kraško jamo. Vhod je visoko v strmini. Jama je čudovita, svetimo si s čelnimi baterijami. Potem smo prišli do zaključka, da tudi deževan dan lahko postane lep.

Sledil je dan dežurstva. Komaj sem čakala, da mine. Dežurni dan je v šoli eden izmed najbolj žalostnih. Obsojen si na sedenje na hodniku in stražni vhod. Ves dopoldan nič ne delaš (res vedno ni tako), po dveh urah že to, da nisi pri pouku, ni več zanimivo, nestrno čakaš na odmor, da izveš novice iz razreda...

Tudi v taboru smo organizirali nekaj podobnega. Dežurna sta morala v Starigrad po

hrano, pa če bi padali koli z neba. Torej funkcija »nabavnega«.

Ponedeljek. V sončnem jutru s tovarišem stopava proti morju. Prazna nahrbtnika, spisek zahtev in žgoče sonce. Na obalno cesto sva hitro prišla, tudi v trgovini sva bila hitro postrežena. Nahrbtnika sta postala znatno težja. Na srečo nama tega ni bilo treba nesti. Prijazni kolega iz tabora naju je rešil. Skoraj bi skakala od veselja. »Delo« dežurnega je tudi spodobno kosilo v mestu.

Kako lahko dežurstvo zdela človeka! Tistih 20 minut, ko sva nosila nahrbtnike, je bilo izredno dolgih.

Predzadnji dan. Sonce še ni pogledalo v kanjon, ko se je tabor že izpraznil. Sama sem v taboru. Ja, drugi lahko plezajo, jaz... jaz pa moram tu čepeti in se zdraviti. Pa še sonce

Prispevki z osnovne šole Prežihovega Voranca na Ravnah

OBISK PARTIZANSKEGA GLEDALIŠČA NA STROJNI

Ni še dolgo tega, ko nas je obiskala gledališka skupina Ljudske vstaje iz Maribora. Za marsikoga je bil to velik dogodek, saj na Strojni še mnogi nimajo televizije, obisk gledališča kje v dolini pa je nemogoče.

Prisrčno smo jih pozdravili, igralce, pevke, skratka vse goste. Oblečeni so bili v uniforme.

V temnem gozdu, Mati padlega partizana, Na oknu glej obrazek blede, je le nekaj naslovov pesmi, ki so jih zapele operne pevke. Vsi smo jim ploskali.

Sledile so šaljive zgodbe iz šole, vojaškega življenja, saj je prav na Strojni tudi karavla. Všeč so nam bile zgodbe, napisane v obliki pisem, ki jih pošiljajo dekleta fantom v vojsko.

Razred je bil nabito poln učencev in drugih ljudi s Strojne.

S predstavo smo bili zadovoljni in želimo si še več takih in podobnih obiskov pri nas na Strojni, ki je prav zaradi oddaljenosti prikrajšana za marsikatero kulturno prireditev.

Bernarda Juteršek,
5. razred OŠ Strojna

NABIRALNA AKCIJA

Pred časom nas je močno pretresla novica o hudih potresih v Posočju in sosednji Italiji. Večina ljudi, ki tam živijo, je ostalo brez strehe nad glavo. Mnogo je bilo mrtvih, zasutih.

Večina delovnih organizacij je solidarnostno priskočila na pomoč, zato smo tudi mi pionirji sklenili pomagati jim. Naša pomoč je bila sicer v primerjavi z njimi majhna, toda...

Člani krožka OZN na šoli so takoj predlagali akcijo. Na sestanku pionirske in mladinske organizacije smo se dogovorili za zbiranje starega papirja. Zbirali smo ga dva dni po vseh Ravnah. Pri delu nas je spodbujala misel, da bomo nekaj darovali prizadetim na potresnem območju, in še bolj zagnano smo delali. Papir smo vozili pred šolsko poslopje, kjer je bilo zbirno mesto. Kup je rasel in po končani akciji smo ugotovili, da ga je bilo celih devet ton. To pa ni tako malo! Prejeli smo denar in ga takoj poslali v Posočje. Vsi želimo, da takih nesreč, kot je potres, ne bi bilo nikoli več.

Marjan Mlačnik,
5. c. OŠ Prežihov Voranc

ROBEŽ

Nedelja je bila meglena, ena tistih, ki vne-sejo človeku mraz v kosti in mu preprečijo dobro voljo. Pred avtobusno postajo smo se zbrali mladi, člani ZB in počakali na avto-buse. Namenjeni smo bili na odkritje spome-nika v spomin na prve bitke slovenskih par-tizanov na Robežu na avstrijskem Koroškem. Med potjo smo se pogovarjali o našem spre-jemu v Avstriji. Okrog poldne smo se pri-peljali po makadamski cesti v slikovito do-linico, obdano z visokimi hribi na kraj ro-slave. Polno je parkiranih avtomobilov, vse-povsod pa policaji. Zakaj? Registracije so v večini slovenske: Ljubljana, Maribor, Koper pa Trst in še mnoge druge. Prevladoval je naš jezik.

Ljudje so se zbirali v skupinah okrog spome-nika. Na proslavi niso govorili samo slo-vensko, kot smo mislili, ampak tudi nemško in italijansko. Besede govornikov so tek-le o zgodovini tega koščka slovenske zemlje, o prvih partizanskih bojih in žrtvah. Slednjim je bil postavljen tudi spomenik na Robežu.

Vsi vemo, da so ga prvič postavili že 1973. leta. Žal pa so ga oskrunili, uničili. Lahko rečemo, da je to delo barbarov prav gnusno. Tako so sedaj, tri leta zatem, postavili novega z bojaznijo, da ne bi tudi tega uničili. To se ni zgodilo, vendar so razstrelili spomenik v Komelju pri Pliberku. Še en dokaz več, pod kakšnim izrednim pritiskom živijo naši koroški Slovenci pred preštevanjem, pa verjetno še tudi po njem.

Mladi na Koroškem so se v svojem glasilu »Glas slovenske mladine« temu odločno uprli. Obenem pa so v njem predstavili sliko av-strijske manjšinske politike: razbite table z dvojezičnimi napisi, oskrunjeni in počekani spomeniki, porušeno spominsko obeležje na Robežu in še mnogo takih primerov.

Ob koncu proslave, ki jo je slovesno za-ključil pevski zbor iz Trsta, so ljudje kar oživel. Od vsepovsod je bilo slišati prija-teljske besede, a hkrati obtožbe zoper razmere na Koroškem.

Avstrijska in italijanska govorica se je mešala s slovensko — tej se je poznalo precej koroškega narečja. Lepo je bilo poslušati. Ljudje so obujali spomine in ob besedi »preštevanje« so se njihovi obrazi pomračili.

Med vožnjo nazaj sem brala glasilo in na zadnji strani je pisalo z velikimi črkami: »Ne damo se preštevati!«

Ne bom naštevala sklepov, saj jih skoraj vsi dobro poznamo. Postal pa mi je jasno, da to le niso samo napisi na zadnji strani nekega glasila, ampak besede, ki živijo v srcih teh ljudi in da se jih bodo oprijeli, ko bo prišel čas za to!

Marjana Volmajer

»Mladi fužinar« izhaja kot občasna priloga »Informativnega fužinarja«.

Ureja ga uredniški odbor: Rudi Mlinar, Jo-že Pačnik, Sonja Tratnik, Marjana Volmajer in Vida Gregor, ki odgovarja tudi za vsebino.

NAŠA ANKETA:

Sindikrat danes in jutri

Smo v času letnih konferenc osnovnih organizacij sindikata. Na njih kot že vsako leto doslej pregledamo opravljeno delo in si zadamo nove smernice za prihodnje obdobje. Tokrat nas je zanimalo, kaj o minulem delu sindikalnih organizacij menijo naši delavci, zato smo nekatere od njih povprašali o tem.

Mirko Rožej

Mirko Rožej, mojster na pripravi vložka:

»V naši delovni organizaciji sem že več kot trideset let. Tako poznam delo našega sindikata, ki je zadnje čase kar delaven. Takoj po osvoboditvi pa je bil sindikat bolj povezan z delavci. Potem je za nekaj časa ta vez malo popustila. Zadnja leta pa se je z razvojem samoupravljanja znotraj sindikata marsikaj spremenilo. Zopet je prišlo do boljše povezave sindikata in delavcev. To se kaže npr. v nabavi ozimnice. Menim, da je sedaj veliko boljše za nas delavce, da si lahko jeseni nabavimo ozimnico prek sindikata.

Veliko vlogo ima sindikat tudi pri delitvi stanovanj delavcem. Vendar menim, da kot množična organizacija, ki je najboljše seznanjena z življenjem delavca ne le v podjetju, temveč tudi zunaj njega, bi morala odigrati še večjo vlogo pri dodelitvi stanovanj. Tako bi stanovanje dobili res le tisti, ki ga nujno potrebujejo. Tako pa se žal večkrat zgodi prav nasprotno. Zadnje čase opažam, da delo sindikata ovira nezadostna informiranost in pa neaktivnost, nezainteresiranost posameznikov, saj se to kaže že v zadostni meri na sestankih ali konferencah. Nedvomno pa bo delo sindikata v bodoče mnogo boljše zaživelo tedaj, ko bo vsak uvidel, da lahko le združeni, bolj povezani, največ dosežemo.«

Stojan Gerdej, lanser proizvodnje v TRO:

»Če ocenjujem delovanje sindikalne organizacije v preteklem obdobju pa vse do danes v naši

TOZD, ugotavljam, da se je to delo prav v zadnjih letih po sprejemu nove ustave spremenilo. Čeprav so v to delo prišli novi, bistveni elementi, ne moremo biti z vsem v celoti zadovoljni. V delu organizacije opažamo predvsem, da ne opravlja dovolj svoje vloge ob začetnih akcijah, ki vodijo v sporazumevanje in kreiranje aktov. Akcije so zastavljene običajno po sprejetju samoupravnih aktov, pa naj gre za sporazum o delitvi osebnega dohodka ali drugih splošnih aktov. Znano nam je, da tako zastavljene akcije ne prinašajo uspehov, kakršne bi lahko, če bi bile zastavljene pravočasno in bi bile v zadostni meri povezane z vsemi delovnimi ljudmi.

Ob reorganizaciji sindikata smo ustanovili tudi sindikalne skupine, ki imajo izredno možnost delovanja in povezovanja osnovnih organizacij sindikata, vendar njihovo delo do sedaj še ni zaživelo. Predvsem gredo bolj pomembni problemi mimo njih. Prav tako gredo gotovo važni problemi tudi mimo izvršnih odborov osnovnih organizacij, tako da o ustavni vlogi in nalogi sin-

Stojan Gerdej

dikata zaenkrat še ne moremo govoriti. Sindikalna organizacija posveča precejšen del svoje moči nalogam, ki so ji bile lastne pred leti, to je ozimnica in športna dejavnost. Svoji moči pa ne usmerja dovolj v samoupravno organiziranost in samoupravno delovanje znotraj sindikalnih organizacij.«

Alojz Pangerc, kalilec v obratu industrijskih nožev:

»O delu sindikalne organizacije pri nas sem bolj malo seznanjen. Prav zato menim, da bo moral sindikat v bodoče dajati več vesti prek našega internega glasila, saj dosedanje obveščanje, ki je včasih samo na razglasni deski, ne zadostuje.

Pred kratkim smo v hali industrijskih nožev na sestanku političnega aktiva precej razpravljali o slabem delu naše sindikalne organizacije. Da bi se sedanje

Alojz Pangerc

stanje izboljšalo, bi morali v bodoče bolj upoštevati tiste sklepe, ki so bili sprejeti na sestanku, ne pa, da se na razglasni deski pojavijo čisto drugi. In končno bi veljalo spregovoriti nekaj besed o vlogi sindikata pri sprejetju novega samoupravnega pravilnika o delitvi osebnega dohodka. Tu, menim, da naš sindikat ni odigral svoje vloge, kot bi jo moral. Ne vem, zakaj je ni, saj je glavni zagovornik pravic delovnega človeka. Želel bi, da bi bilo delo v prihodnje boljše saj bomo le tako imeli vsi korist od ene najbolj množičnih organizacij, v kateri prevladuje delovni človek.«

Ivan Lenart, poklicni gasilec:

»Večkrat sem že govoril na raznih sestankih delovne skupine in sindikata, da bi morali pri gasilcih nekatere stvari le urediti. Predvsem bi morali v bodoče včasih tudi pogledati na gasilce, ki s svojim požrtvovalnim delom rešujejo človeška življenja in dolgoletne pridobitve našega dela. Tu mislim na posebno nagrajevanje, ki si ga lahko vsak delavec s posebnim prizadevanjem zasluži. Ali naj bi bilo to nagrajevanje v smislu letovanja na morju ali pa samo v minimalnih denarnih nagradah, niti ni bi-

Ivan Lenart

stveno. Tudi na področju podružbljanja se je zadnje čase precej zataknilo znotraj kadrovskega splošnega sektorja. Ne vem, zakaj tak odnos do sindikalne organizacije? Včasih se obnašamo, kot da nam je sindikat deseta briga. Ne hodimo več na sestanke, kaj šele, da bi se udeleževali izletov, športnih srečanj in ne nazadnje tudi piknikov. Menim, da so za dobro in uspešno delo v sindikatu potrebni tudi vsi naštetih pogoji dela. Večkrat smo v naši sindikalni organizaciji priredili športna srečanja, ki pa so žal bila zmeraj klavrno obiskana. V bodoče bomo morali tu nekaj storiti, saj sindikat ni samo za nabavo ozimnice, temveč tudi za vse drugo, kar se tiče delavcev.«

Ernest Svetec, brusilec v TRO:

»Na področju aktivnosti sindikata smo v naši delovni organizaciji zadnja leta precej naredili. Sindikat se zmeraj zavzema za pravice delavca in mu nudi pomoč. Precej smo naredili tudi na področju sociale. Menim, da lahko prav tu sindikat največ prispeva delovnemu človeku. Včasih

Ernest Svetec

sindikat ni opravljal tiste vloge, ki bi jo moral, danes pa je čisto drugače. Postali smo bolj družabni in dostopni, saj smo samo v zadnjih nekaj letih na tem področju največ naredili. Bo pa moral sindikat v bodoče več pozornosti posvečati tudi proizvodnji. Predvsem zato, ker še ni vse urejeno za zaščito delavca.

Kar pa se tiče novega pravilnika o delitvi osebnega dohodka, naj povem le, da se prijateljstvo konča pri denarju. Da je to res, se je pokazalo tudi znotraj naše delovne organizacije ob sprejetju novega pravilnika o delitvi OD. V precej primerih je ta pravilnik naredil pravo zmešnjavo, saj so še danes v nekaterih oddelkih spori. Sindikat bo moral take nepravilnosti čimprej odpraviti. Vse pritožbe se bodo morale pošteno rešiti, saj so se nekateri nedvomno upravičeno pritožili. V nasprotju primeru se lahko zgodi, da bodo nekateri prejeli dosti večje dohodke, kot si jih v resnici zaslužijo, drugi pa bodo dobili dosti manjše. Zato bo moral sindikat na tem področju še največ narediti.«

(Nadaljevanje na 12. strani)

Prodaja proizvodov TOZD metalurške proizvodnje in naročila za prihodnje leto

Mesečne analize rezultatov poslovanja kažejo, da načrtovane realizacije na domačem trgu ne bomo dosegli. Prodaja na domačem trgu je v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta precej manjša. Spremenjeni pogoji gospodarjenja in splošna recesija v svetovnem gospodarstvu, ki se je pri nas šele začela v prvem kvartalu letošnjega leta, je čez noč spremenila razmerje med ponudbo in povpraševanjem. Zmanjšanje povpraševanja po

proizvodih 114. panoge je imelo za posledico:

- storniranje že sklenjenih pogodb od strani kupcev;
- zmanjšanje naročil in
- nepravčasno dostavljanje specifikacij.

Vse to je privedlo do zmanjšanja proizvodnje in slabšega

izkoriščanja kapacitet v enih železarnah bolj, v drugih manj. Hkrati so se večale zaloge pri proizvajalcih. K tem zalogam moramo prišteti tudi velike zaloge, ki so si jih iz različnih razlogov ustvarili sami potrošniki v preteklih letih.

To je nekaj objektivnih dejstev, ki so otežila prodajo proizvodov 114. panoge na domačem trgu. Da bi si lažje predstavili realizacijo proizvodov naše TOZD metalurške proizvodnje, si najprej pogledajmo podatke za celotno 114. panogo, iz katerih je razvidna realizacija za 9 mesecev letošnjega leta tako iz domačih železarn kakor tudi iz uvoza:

	vse žel. ton	uvoz ton	skupaj ton
Načrtovana potrošnja za leto 1976	2,778.000	1,100.000	3,878.000
Realizacija za 9 mes. letošnjega leta	1,584.898	679.128	2,264.026
% realizacije	57	61,7	58,4

Iz pregleda vidimo, da so v primerjavi z načrtovano potrošnjo v 9. mesecih realizirale samo 57% proizvodov, kar je izredno malo. Hkrati pa smo v istem obdobju realizirali 61,7% uvoza. Uvoz gotovih proizvodov 114. panoge, ki je v celotni potrošnji jekla udeležen s približno 30%, ima v primerjavi z realizacijo domačih železarn precejšnjo prednost. Kljub temu da je v tem obdobju domači trg absorbiral za približno 30% manj proizvodov črne metalurgije, je bilo uvoženega 679.128

ton jekla. Med temi količinami je zanesljivo tudi nekaj proizvodov iz našega proizvodnega programa. Če mogoče, da so nekateri uvozniki neodgovorno izkoriščali uvozni sistem, vendar pa prav tako lahko trdimo, da smo jih v uvoz silili mi, ker jim nismo bili sposobni dati proizvodov želene kvalitete in v želenem terminu.

Ti podatki nam veliko povedo, še več pa nam povedo, če jih primerjamo z istim obdobjem lanskega leta:

	1975	1976	indeks
Realizacija železarn za 9 mesecev	1,895.394	1.584.898	83,6
Uvoz za 9 mesecev	969.090	679.128	68,7
Skupaj:	2.864.484	2,264.026	79,0

V letošnjih 9 mesecih so dobavile železarne v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta domačemu trgu za 16,4% manj proizvodov. Iz uvoza pa to zmanjšanje znaša 31,3%. To sicer nekaj pomeni, vendar je kljub temu uvoz še prevelik.

Zanimiv je tudi podatek za grosiste, ki so v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta v letošnjih devetih mesecih ustvarili za približno 15% manjši promet.

To je nekaj splošnih podatkov

za vso 114. panogo. Oglejmo si še podatke za našo TOZD metalurške proizvodnje, toda bolj specifično in za en mesec več.

Iz zadnjih dveh stolpcev 5 in 6 je razvidno, da smo največjo vrednostno in količinsko realizacijo dosegli pri prodaji jeklotine, najmanjšo pa pri proizvodih hladne predelave. Tudi primerjava z istim obdobjem lanskega leta kaže, da v realizaciji precej zaostajamo. Vseh proizvodov smo realizirali komaj za 71,2%. Pred nami sta še samo

dva meseca in skoraj z gotovostjo lahko predvidevamo, da načrta, ki smo si ga zadali, ne bomo uresničili, vsaj v vseh metalurških obratih ne.

Nekaj vzrokov za tako stanje in prognozo je v tem, da:

- ni osvojena proizvodnja določenih kvalitet;
- so letošnje leto prišle do izraza povečane kapacitete v posameznih železarnah;
- nismo ustrezno tehnološko opremljeni;
- preskrba nekaterih delovnih mest z vložkom ni pravočasna;
- so se nekateri kupci preorientirali za nabavo kvadratnega paličastega materiala na druge železarne;
- še vedno obstaja konsignacijska prodaja uvoženega materiala in
- je politika nabave gredic za potrebe SZ neuskaljena.

Ti in še drugi vzroki so take narave, da z njimi moramo računati tudi prihodnje leto kljub pesimističnim napovedim nekaterih, da je drugo leto pričakovati povečano industrijsko proizvodnjo, ob upoštevanju zaloga valjanega materiala na dan 30. 9. 1976, ki so znašale:

- v železarnah 250.000 ton,
- v trgovini 130.000 ton,
- pri potrošnikih 650.000 ton,

vsaj za prvo polovico leta kakšnega bistvenega povečanja naročil ne moremo pričakovati. Okvirne letne pogodbe, s katerimi so rezervirane letno načrtovane količine posameznih proizvodov, so v glavnem že podpisane. Precej kasnije fiksna naročila za I. kvartal 1977.

V glavnem bi do tega časa že morali imeti z naročili pokrit ves prvi kvartal. Za posamezne proizvode imamo naslednje odstotke naročil:

- za jeklene ulitke 43%,
- za kovane proizvode 38%,
- za valjane proizvode 75%,
- za izdelke hladne predelave 22%.

Računamo, da bodo ob koncu leta ti odstotki precej višji, vendar nam mora biti jasno, da več naročil lahko pričakujemo samo, če bomo znali izkoristiti rezerve, te pa so:

- v vestnejšem izpopolnjevanju pogodbenih obveznosti. Na dan 4. 11. 1976 smo imeli v valjarni 2480 ton zaostankov, v jeklovleku pa 427;
- v odpravi ozkih grl, npr. v termični obdelavi in čiščenju gredic;
- v zniževanju stroškov, vseh vrst in

Jože Jelen

pravilnik nekaj izboljšal, pa kljub temu še ni vse tako, kot bi moralo biti. Zakaj sem takega mnenja? Menim, da smo že tako za marsikaj prikrajšani zaradi takega izmenskega dela. Če pa to še občutimo pri nagrajevanju, je to toliko bolj boleče. Temu vprašanju bi moral sindikat posvetiti več pozornosti, saj je edini, ki lahko zagovarja pravice delovnega človeka. Morali pa se bomo v bodoče tudi mi delavci bolj posvečati nalogam, ki jih zahteva sindikat, saj bomo le tako lahko kos hitremu tempu današnjega življenja.

F. Rotar

PREGLED REALIZACIJE ZA LETOŠNJIH DESET MESECEV V PRIMERJAVI Z LANSKIM OBDOBJEM

Vrsta proizvodov	Načrtovana prodaja 1976	Realizirano za 10 mes. 1975	Realizirano za 10 mes. 1976	Indeksi 4:2	4:3
1	2	3	4	5	6
Uliti	ton 6.350	5.613	5.699	89,8	101,6
	din 183.292	147.386	169.684	92,6	115,2
Valjani proizvodi	ton 78.700	68.827	55.290	70,3	80,4
	din 674.066	580.222	460.896	68,4	79,5
Kovani proizvodi	ton 15.050	14.008	10.845	72,1	77,5
	din 285.085	258.831	204.777	71,9	79,2
Proizvodi hladne predelave	ton 5.900	3.937	3.640	61,7	92,5
	din 141.641	83.469	79.147	35,9	94,9
TOZD I	ton 106.000	92.385	75.474	71,2	81,7
	din 1,284.084	1,069.908	914.504	71,3	85,5

S seji kolektivnih izvršilnih organov

Na sejah, ki so bile v novembru, je skupni odbor za splošne zadeve razpravljajal o zahtevi podjetja Merx, gostinske enote Ravne za povečanje cene družbene prehrane, o dodelitvi namenske izdvojenih stanovanj za potrebe strokovnih delavcev in reševanje izjemnih socialnih primerov ter o odobritvi dolgoročne posojila za organizirano stanovanjsko gradnjo. Skupni odbor za gospodarjenje pa je razpravljajal o doseženih rezultatih poslovanja in drugi poslovni problematiki, o organizaciji in izvedbi inventure, o predlogu za spremembo sistematizacije delovnih mest in predlogih za službena potovanja v inozemstvo.

Skupni odbor za splošne zadeve

Merx, TOZD gostinstvo in turizem Ravne, ki za potrebe zaposlenih v železarni pripravlja topel obrok, nam je dostavil zahtevo za povišanje cene toplega obroka. V utemeljitvi zahteve navaja, da je bilo zadnje povišanje cene odobreno meseca julija lanskega leta, da so med tem časom porasle cene vsem vrstam življenjskih artiklov in da so se zanj povečale tudi druge pogodbenne in zakonske obveznosti, povečali pa tudi stroški najemnine prostorov, prevoznih, ogrevalnih idr. Zaradi povečanih stroškov njegov obrat družbene prehrane posluje z izgubo. O zahtevi je razpravljala tudi naša komisija za družbeno prehrano, izvršeni pa so bili tudi nekateri drugi primerljivi podatki in izračuni. Podatki in izračuni, ki so bili opravljeni v primerjavi z mesecem oktobrom lanskega in letošnjega leta, so pokazali, da so v tem času stroški porabe materiala porastli za 23 %, električne energije za 27 %, stroški investicijskega vzdrževanja za 65 %, najemnina za 96 %, amortizacija za 31 %, zakonske obveznosti za 18 %. Največ so porasle obveznosti na račun pogodbenih obveznosti, ki izvirajo iz obveznosti posameznih samoupravnih sporazumov. Za 33 % so porasli tudi stroški uprave, v porastu pa so tudi stroški, ki jih mora pokrivati skupnim službam celega podjetja. Cene prehranskih artiklov, ki se uporabljajo pri pripravi toplih obrokov, so po tem izračunu poprečno porasle za 19 %, pri artiklih, ki se uporabljajo za pravo mrzlega obroka, pa za 14 %.

Zahteva za povišanje cene je bila skupno s stališčem komisije za družbeno prehrano ter drugimi podatki in izračuni posredovana

skupnemu odboru za splošne zadeve v dokončno odločitev. Razen zahteve za povečanje cene toplega obroka je bila odboru posredovana tudi zahteva za povišanje cene kisli vodi. Ta zahteva je bila utemeljena z navedbo, da se je cena pri proizvajalcu povečala za 0,50 din za liter, kar pomeni, da je nabavna cena višja od prodajne cene, ki velja za železarno.

V razpravi, ki je bila na odboru precej polemična in v kateri so bile izrečene nekatere kritične pripombe, je bilo ugotovljeno, da je v obratu družbene prehrane zaradi neurejenih cen v prvem polletju ugotovljena poslovna izguba v tretjem četrtletju letos še porastla. Na podlagi posredovanih izračunov in dejanskega porasta tako cen življenjskih artiklov kot tudi drugih poslovnih stroškov je odbor prišel do zaključka, da je zahtevek za povišanje cene družbene prehrane upravičen, zato je zahtevi ugodil in sklenil:

— Ugodi se zahtevi podjetja Merx, TOZD gostinstvo in turizem Ravne na Koroškem, in z veljavnostjo od 1. 8. 1976 skladno s pogodbo o dobavljanju hladnih in toplih jedil, sklenjeno med Merxem, TOZD gostinstvo in turizem in Železarno Ravne, odobri povečanje cene obroka družbene prehrane od sedanjih 12 na 14 din.

— Zaposleni v Železarni Ravne za topel obrok (malico) še nadalje plačujejo po 3 din za obrok, razlika do polne cene v znesku 11 din pa bremenijo stroške železarne. Povišanje cene toplega obroka je vezano na pogoj, da mora vrednost vložnega materiala za obrok znašati poprečno 9 din, s tem da sme najnižja vrednost vložnega materiala znašati najmanj 7,50 din.

— Zaposlenim, ki iz zdravstvenih razlogov ne morejo koristiti organizirane družbene prehrane in dobivajo nadomestilo v obliki vrednostnih bonov, se vrednost nadomestila z veljavnostjo od 1. 9. 1976 dalje poveča dnevno od sedanjih 9 na 10,85 din.

— S 1. 9. 1976 se odobri povišanje cene kisle vode, ki se v železarni uporablja kot zaščitna pijača, od sedanjih 2,30 na 2,80 dinarjev za liter, s tem da posamezniki še naprej plačujejo 1 dinar za liter, razliko v znesku 1,80 din pa krije železarno.

Ob odobritvi povišanja cene toplega obroka je bilo posebej poudarjeno, da je treba skrbeti in voditi nadzor nad kvaliteto pripravljenih obrokov, predvsem pa urediti vse potrebno, da se izboljša kvaliteta toplega obroka za zaposlene na nočni izmeni.

Delavski svet železarne je na seji 27. oktobra letos odobril, da se iz letos razpoložljivih stanovanj v železarni za reševanje stanovanjskih problemov strokovnih delavcev izločijo štiri stanovanja in za izjemno reševanje socialnih primerov pet stanovanj. O dodelitvi za te namene izdvojenih stanovanj je po določbah samoupravnega sporazuma o stanovanjskih razmerjih delavcev

Železarne Ravne pooblaščen odbor za splošne zadeve. Na tej seji je delavski svet tudi odobril delni rebalans sredstev sklada skupne porabe za letošnje leto. Med drugimi obveznostmi so bila z rebalansom tudi zagotovljena dodatna sredstva, namenjena za dolgoročno posojila zaposlenih za organizirano stanovanjsko gradnjo. Predlog za dodelitev izdvojenih stanovanj so v sodelovanju s predsedniki stanovanjskih komisij pripravile za delovna področja odgovorne službe železarne. Tudi predlog za dodatno odobritev dolgoročnega posojila je za odbor na podlagi naknadno objavljenega javnega natečaja za posojilo pripravila odgovorna strokovna služba. Upoštevajoč potrebe, predvsem pa posredovane utemeljitve, je odbor predloge, kot so bili posredovani, potrdil in sklenil:

— Izdvojena stanovanja se ob upoštevanju števila družinskih članov dodelijo:

a) Za reševanje potreb strokovnih delavcev: Vidi Volerjevi, dipl. oec., zaposleni v tehničnem razvoju, enosobno stanovanje; Stefanu Vovku, inž., zaposlenemu v TOZD TRO Prevalje, dvoipol-sobno stanovanje, Petru Prikeržniku, dipl. oec., zaposlenemu v sektorju za gospodarjenje, dvo-sobno stanovanje, Mariji Blodnikovi, absolventki VEKS, zaposle-ni v prodaji TOZD MO, garsonjero.

b) Za izjemno reševanje socialnih primerov: Dragici Pinterjevi, ki stanuje na Čečovu, eno-sobno stanovanje, Ivanu Lužniku III., zaposlenemu v TOZD MO, enosobno stanovanje, Jožetu Veselku, zaposlenemu v tehničnih službah, dvosobno stanovanje, Alojzu Videršniku, zaposlenemu v kovačnici, dvosobno stanovanje, Branku Rapucu, zaposlenemu v obratu industrijskih nožev, dvo-sobno stanovanje.

— Za organizirano stanovanjsko gradnjo in adaptacijo stanovanjske hiše se dolgoročno posojilo odobri: Pavlu Cesarju v znesku 105.000 din, Đuru Haramiji v znesku 110.000 din, Stanku Kovačiču v znesku 115.000 din, Milanu Koležniku v znesku 40.000 dinarjev, Antonu Potočniku v znesku 5000 din, Antonu Šipku v znesku 115.000 din, Darinki Štim-nikarjevi v znesku 115.000 din in Romani Zavodnikovi v znesku 115.000 din.

Dolgoročno posojilo je vsem odobreno s pogoji, ki veljajo za ostale zaposlene, ki jim je bilo odobreno dolgoročno posojilo za organizirano stanovanjsko gradnjo. Ker vsi zaradi premajhnega zneska razpoložljivih sredstev posojila niso mogli dobiti v zneskih, ki jim pripadajo po izračunu, je bilo dodatno sklenjeno, da so na pripadajočo razliko upravičeni naslednje leto iz naslova obveznosti letošnjega leta.

Med drugimi vlogami, ki so bile predmet obravnave, je odbor ugodil prošnji kluba koroških študentov v Ljubljani in Mari-boru za delno kritje stroškov njihove dejavnosti ter DPD Svobodi Črna na Koroškem odobril enkratno dotacijo v znesku 2000 dinarjev, medtem ko so bile druge vloge iz vzrokov, ki so bili prosilec pisмено sporočeni, odklonjene.

Skupni odbor za gospodarjenje

Največ razprave na sejah tega odbora je bilo namenjene problemom proizvodnje in poslovanja. Podatki o doseženih rezultatih poslovanja tako v naši železarni kot tudi v okviru Slovenskih železarn so redno mesečno objavljeni in jih ne kaže ponavljati. Ugotovljeno pa je bilo, da tako v skupni kot blagovni proizvodnji zaostajamo za letošnjimi načrti. Čeprav v železarni pogosto govorimo, da v vseh obratih nismo v celoti zasedeni z naročili, pa je kljub temu pristen problem visokih zaostankov pri izpolnjevanju pogodbenih obveznosti ter naraščajoča količina izmečka in neuspele proizvodnje. Povedano je bilo, da naročila trenutno imamo, da pa so bolj zahtevna. Ker je zaradi zahtevnejših naročil potrebno menjati tudi proizvodni program, se razumljivo zato tudi menjajo ozka grla v proizvodnji. Vsekakor bo tem problemom v železarni potrebno posvetiti mnogo več pozornosti in resneje pristopiti k njegovemu odpravljanju.

Kot vsako leto bo tudi letos potrebno opraviti inventuro vseh sredstev in virov. Na predlog finančno računovodskega sektorja je odbor s tem v zvezi odločil:

— inventura vseh sredstev in virov mora biti v železarni opravljena po stanju na dan 30. novembra 1976. V centralno komisijo za izvedbo inventure se imenujejo: Ivo Kohlenbrand za predsednika ter Franc Telcer, Jože Matic, Franjo Haramija, Rudolf Rajzer, Herbert Komarica in Barbara Godec za člane.

— V predlaganem sestavu se imenujejo člani popisnih komisij za popis osnovnih in obratnih sredstev.

— Ker je izvedba inventure časovno vezana na določen rok, se potrdi predlog in delavcem, ki bodo pri izvedbi inventure delali tudi v podaljšanem delovnem času, odobri plačilo za te potrebe opravljenih ur. Plačilo opravljenih ur v podaljšanem delovnem času se odobri za vse, ki bodo pri inventuri opravili več kot 8 ur. Delavcem, ki bodo opravili skupno do 8 ur, se opravljene ure ne plačajo, ampak lahko kot nadomestilo uporabijo prosto.

Odbor se strinja s predlogom oddelka za organizacijo o predlagani spremembi organizacijske sheme in sistematizacije delovnih mest v finančno računovodskem sektorju. Predlog je, kot je predložen, posredovati v potrditev delavskemu svetu DSSS.

Na predlog finančno računovodskega sektorja se potrdi kontinuiran popis zalog materiala razreda 3 v tretjem turnusu letošnjega leta in odobri knjiženje ugotovljenih viškov v znesku 2.948,40 din v dobro izrednih dohodkov in ugotovljenih manjkov v znesku 3.235,33 din v breme izrednih stroškov.

Na predlog uvoznega oddelka se odobri izravnava pozitivne razlike v znesku 244,52 DM, ki je nastala pri uvozu materiala, ki nam ga je dobavilo podjetje Sikla GmbH.

Na predlog TOZD in sektorjev ter predhodnega mnenja strokovnega sveta je odbor odobril službena potovanja v inozemstvo, in to: Gregorju Klančniku, Francu Faletu in inž. Jožetu Geršaku 4-dnevno službeno potovanje na

— v skladnejšem planiranju vseh delovnih mest.

Če bomo znali izkoristiti vsaj nekatere rezerve, se nam prihodnosti ni bati in če lahko verjamemo podatku, ki smo ga letos slišali na posvetovanju ekonomistov v Peči, da Slovenske železarne v produktivnosti zaostajajo za zahodnonemškimi železarnami za 288 %, potem imamo dovolj možnosti, da dobimo več naročil.

Ferdo Gnamuš, dipl. oec.

Češkoslovaško, inž. Jožetu Geršaku in Adiju Ciglerju 2-dnevno službeno potovanje v Zahodno Nemčijo, Jožetu Maticu 4-dnevno službeno potovanje v Holandijo, inž. Jožetu Borštnerju, inž. Jožetu Geršaku, Jožetu Potočniku in Karlu Vugrincu 4-dnevno službeno potovanje na Poljsko, inž. Avgustu Verčku in Maksu Pešlu 2-dnevno službeno potovanje v Avstrijo, inž. Milanu Dobovišku in Petru Orožnu 5-dnevno službeno potovanje v zahodno Nemčijo, mag. inž. Ivanu Ažnohu 4-dnevno službeno potovanje v Bolgarijo, inž. Alenki Rodičevi 2-dnevno službeno potovanje v

Avstrijo (razen stroškov službenega potovanja bremenijo železarno še stroški 900 AŠ za plačilo kotizacije za udeležbo na posvetovanju), Vladu Petriču 2-dnevno službeno potovanje v Avstrijo, inž. Mitji Šipku 1-dnevno službeno potovanje v Francijo, inž. Maksu Večku in Francu Kadišu 6-dnevno službeno potovanje v Vzhodno Nemčijo. Odbor je tudi odobril, da se tovariši Koloman Vrečiču naslednje leto odobri udeležba na svetovnem kongresu kovačev, ki bo po sedanjem programu v drugi polovici oktobra na Japonskem.

-et

ZA KULTURO V OZD

Informativni fužinar št. 15 z dne 15. oktobra letos je objavil mojo anketo »Delavec in kultura«, Koroški fužinar št. 4 pa 25. novembra članek Josipa Košute »Razmišljanje o človeku, delu in kulturi ob tednu Komunistične«. V njem se profesor Košuta, predsednik izvršnega odbora kulturne skupnosti občine Ravne, hudo krega na moj uvod v omenjeno anketo.

Da ne bi zapravljal prostora, naj na kratko povzamem, da mi očitno, kako podcenjujem zelo obsežno in dobro dejavnost kulturne skupnosti v naši občini, kako je ne vidim in nočem priznati. Potem tudi zelo učeno in zelo na dolgo piše o naših resolucijah o kulturi in o Marxu.

Poglejmo, kaj sem napisal (citiram).

»V letošnjem letu poteka teden Komunistične z geslom »človek, delo, kultura«. Kolikokrat doslej smo se trudili, da bi v naši dolini kulturo, ki sicer zadnje čase nekoliko šepa, popestrili, ji odprli vrata v delovne organizacije! Žal smo večinoma ostali le pri besedah, dejanj pa je bilo bolj malo. Večkrat je bilo rečeno, da bo poslej čisto drugače. Rečemo lahko, da do tega »drugače« do danes še ni prišlo. Pa prepustimo besedo našim delavcem, ki so tokrat v naši rubriki spregovorili o kulturi nasploh.«

To je vse. Profesor Košuta je hudo predvsem na besedi »šepasta« in »drugače«. Kolikor vem, šepa človek, ki naslanja velik del svoje teže na eno nogo, le malo pa na

drugo. Ker še v istem stavku pravim, da smo se trudili odpreti kulturi vrata v delovne organizacije, je jasno, da mislim na nesorazmerje med kulturno aktivnostjo po vsej dolini (vem, da je velika) in v delovnih organizacijah (vem, da je majhna). In če je tako, imamo pač nesorazmerje, če je ta beseda lepša kot šepavost. To sem mislil, to sem zapisal in nič drugega. Ali pa so morda bile likovne razstave, knjižne in druge razstave po OZD, koncerti, prireditve?

Ali smo se zgledovali npr. po Mariborčanih, ki so že pred letom dni priredili prvo posvetovanje animatorjev kulture v OZD, letos pa na novem že analizirali svoje delo in napravili načrte za naprej? Nismo.

Ali smo prišli kaj naprej od ugotovitve lanskega 10. marca, ko se je v železarni sestala delovna skupina za oceno uresničevanja resolucije o kulturni dejavnosti pri svetu ZKS železarne Ravne (Informativni fužinar številka 4. 1975, str. 19, članek »Ocena kulturne dejavnosti«)? Žal nismo. Zato je občinska konferenca ZKS Ravne dne 20. 11. letos sprejela med drugimi s področja kulture tudi naslednji sklep (št. 4.), ki se glasi:

»Kulturna dejavnost v OZD ni načrtovana in se ji ne posveča dovolj pozornosti. S takšnim stanjem komunisti ne moremo biti zadovoljni...«

Gre, skratka za to, da bi bilo čimveč kulture tudi v OZD.

F. Rotar

4. klubski festival amaterskega filma

Z ustanovitvijo Koroškega kinokluba in Prevaljah je končno tudi Mežiška dolina dobila to zanimivo kulturno panogo, ki ponuja široke ustvarjalne možnosti slehernemu občanu amaterju na tem področju. Organiziranost amaterskih ustvarjalcev kratkega filma je bila že dalj časa potrebna in ni naključje, da je sedež kluba na Prevaljah, v kraju, ki združuje v klub največ članov. Na festival, ki so ga člani kluba pripravili v soboto, 20. novembra, v kavarni Doma železarjev na Ravnah, so se ustvarjalci kratkega filma dolgo pripravljali in pripravili tudi dokaj obširen in pester program.

Festivala si nisem ogledal slučajno, temveč z zanimanjem,

hočete, napovedovalke, ki je razen fizične privlačnosti in simpatičnosti pokazala dokaj malo napovedovalskih kvalitete. Tako se je pač ob vseh težavah prireditve pričela v prisotnosti nerazgretih gledalcev, ki so polni velikega pričakovanja hladno zrlji v štirikotno platno pred sabo.

Napovedan je bil prvi film, razdeljene nagrade, nekomu je končno uspelo ugasniti luč in na platnu se je pojavil, sprva po ugotovitvah nekaterih gledalcev nemi film o stari kovačnici, ki se mu je nekje na polovici pridružil še »skrbno« sinhroniziran ton. V nekaj minutah smo se torej seznanili z delom v kovačnici. Gledalci so bili navdušeni, mnogi so bili namreč prepričani, da je to skromen pričetek, ki mu bodo reklami primerni filmi šele sledili.

Iz filma v film pa je bilo opaziti nekaj povsem nasprotnega. Kazalo je, kot da so filmi pripravljeni na hitro in primerni bolj za družinsko uživanje kot za festival. Zvenel naziv »festival« je počasi izgubljal svojo veljavo in koristno bi ga bilo zamenjati z nazivom »predstavitev«.

Občinstvo je vidno zanimanje pokazalo tik pred odmorom, ko so bili na sporedu slabi propagandni filmi nekaterih zasebnikov, ki so verjetno s sredstvi pripomogli k realizaciji »festivala«. V odmoru so se mnenja gledalcev precej delila. Nekateri bolj skromni so bili s prireditvijo zadovoljni, medtem ko se jih je nekaj kar zlobno nasmihalo in so ob koračanju dokaj kritično razpravljali o kvaliteti prvega dela sporeda.

Prisluhnil sem tem razgovorom, si jih zabeležil in iz njih ugotovil, da je preveč očitno, da v klubu ne gre za timsko organiziranost pri ustvarjanju filmov, da je lahko hudimano nerodno, če je avtor filma hkrati snemalec, tonski ali zvokovni tehnik, sinhronizer, morda tudi igralec in še operator povrh. Nekateri zlobneži so trdili, da se v filmu o Blažu Mavrelu le-temu nič kaj ne poda v rokah reklamna vrečka trgovskega posestnika Blažaja iz Pliberke, ki pa je bila v enem izmed kadrov ob Blažovih nogah celo v prvem planu.

Tistim, ki se bolj razumejo na filmsko industrijo, spet ni šlo v račun, da avtorji filmov, ki so med drugim opravili tudi vsa prej omenjena dela, niso za svoje filme uporabili zvočnih efektov, ki bi si jih z minimalnimi stroški lahko posneli sami, npr. razbijanje kladiva v kovačnici, brnenje motorja v Ciglerjevem filmu »Najino delo« (ki, mimogrede, najbrž ni sodil na festival) in še mnogo mnogo drugih stvari.

V drugem delu prireditve se je nezanimanje obiskovalcev še stopnjevalo. Vse manj je bilo slišati ploskanja, ki je nedvomno največji dokaz priznanja kvalitete. Ko je med prireditvijo še crknil eden od projektorjev in si gledalci niso mogli ob napovedi ogledati drugega dela koroškega obzorika, so nekateri začeli zapuščati dvorano. Tudi sam nisem čakal zaključka prireditve, saj sem imel občutek, da bi mi v tem primeru bilo še težje urediti vtise in mnenja o festivalu.

Ob kavici in cigareti sem torej navsezadnje ugotovil, seveda na osnovi vtisov in zapisov, da bodo morali člani Koroškega

kinokluba v prihodnje delati bolj organizirano, vsebinsko, ambiciozno in kvalitetno amatersko, če jim je cilj, da se bodo kritiki in publika, ki je prav gotovo najrealnejši kritik, pričeli o dejavnosti izražati pozitivno, skratka pohvalno.

Ko tako še enkrat ocenjujem, kakšen je moj članek, menim, da je napisan v humorističnem tonu, kar pa prav gotovo ni bil moj namen. Hotel sem samo obvestiti tiste, ki so zaradi kakršnegakoli vzroka ostali v soboto zvečer doma, o poteku prireditve, mimogrede pa še o tem, da je morda celo prav, da so ostali doma, saj prostora v dvorani tako ali tako ni bilo več, poleg tega pa bodo naslednji festival prav gotovo spremljali z bolj prijetnim občutkom in nasprotnimi ugotovitvami od zdajšnjih.

Ob zaključku gre kljub vsemu zahvala nekaterim članom kluba, ki so s prizadevnostjo želeli kar najbolje prikazati naše okolje, gledano skozi oko kamere. — Pa brez zamere!

Vaš amaterski kritik
ER

KNJIGO ZA PRAZNIK

Silvestrovo je vsako leto na isti dan, a tega kakor da si ne zapomnimo, kajti norenje po trgovinah se začne zmeraj zadnje dneve in razbijanje glave s tem, kako in s čim obdariti bližnje, tudi. Včasih že kar obupani stojimo pred kupom suvenirjev, pred zlatarno ali kjerkoli že, odločitve kaj izbrati pa ne moremo in ne moremo iz vleči iz sebe. Menda se pred vsakim praznikom pojavi nekakšna akutna bolezen, ki se ji reče pomankanje vrednostnih papirjev in idej. V takih situacijah postajamo včasih že kar smešni in zato se nam posreči delati več napak, kot si je mogoče misliti. Bodi že tako ali drugače, nobena popisana pola ne nauči človeka, kako naj se znajde v takih primerih, če ga tega ne nauči življenje.

Toda pogledjmo, kaj je za naš žep dosegljivo in istočasno razveseli še obdarovanca! Denimo, da je to knjiga. Že bežen sprehod po naših knjigarnah nam nudi prav pisano bero za vsakogar. Prelepo je obstatiti pred policami, jemati knjige v roke, mimogrede prebrati odlomek, duhati tisti svojstveni vonj po tisku in papirju, vonj, ki menda pove, ali je knjiga dobra ali slaba. Po celo uro je mogoče tako brskati po policah, ne da bi se človek sploh zavedal časa in prostora za občutjem svojevrstnega spoštovanja do tisoč in tisoč strani papirja, potiskane s črnimi črtami besed. Ob knjigi je človeku toplo, po njej seže kot po roki ljubega, jo po božaš kot otroka po laseh — imaš jo rad, njo in njenega ustvarjalca. Zakaj torej knjiga ne bi bila lep dar za mnogo tistih, ki jim je draga? Le na misel nam ne pride, da je res tako.

Za orientacijo je prav naštetih nekaj primerov, ki so trenutno na voljo po naših knjigarnah. Jasunari Kawabata, Jezero, Jack London, Tri srca, Joseph Conrad, Lord Jim, Stanislav Dygot, Slovo, Mark Gallaj, Čez nevidne ovire, Hans Helmut Kirst, Noči dolgih nožev, John Updike, Rabbit se

REKREACIJA IN ŠPORT

ČESTITAMO

V drugi polovici novembra je praznovala Zveza za telesno kulturo Jugoslavije 30-letnico obstoja. Ob tem pomembnem jubileju je dobila največja zvezna telesnokulturna priznanja tudi 6 organizacij in 24 posameznikov iz naše republike.

Med njimi sta tudi dva nagrajenca iz naše občine: ŠD Fužinar — za množičen in kakovosten razvoj športa na Koroškem ter Jože Šater — predsednik izvršnega odbora TKS Ravne za uspešno vodenje in vključevanje v nov sistem samoupravnega sporazumevanja v neposredni praksi. 25. novembra pa sta prejela za dolgo in uspešno delo Bloudkovi plaketi Gorska reševalna služba Prevalje in inž. Jože Borštner. Vsem nagrajencem iskreno čestitamo!

PRVENSTVO SLOVENSKEH ŽELEZARN V KEGLJANJU

V Ljubljani je bilo v organizaciji Tovila prvenstvo Slovenskih železarn v kegljanju za posameznike in ekipe. V moški konkurenci je nastopilo vseh 8 članic Slovenskih železarn. Prvo mesto je zaslužno osvojila ekipa Železarne Ravne v postavi: Prinčič, Paradiž, Hrovatič in Lesjak. Pri posameznikih je osvojil prvo mesto Stanko Prinčič pred Jeseničanom Hafnerjem. Oba sta podrla 906 kegljev, vendar je imel naš tekmovalac boljši rezultat pri čiščenju. Tretje mesto je osvojil Ferdo Paradiž, ki je podrl le kegelj manj.

Tudi v ženski konkurenci so bile naše predstavnice prve. Za železarno Ravne so kegljale: Medika Prinčič, Erika Lesnik, Mojca Poročnik in Jožica Laznik. V konkurenci posameznic je bila prva državna reprezentantka Eva Ludvik iz Štor. Drugo oz. tretje mesto sta osvojili naši tekmovalki Prinčičeva in Poročnikova.

NAMIZNI TENIS

Mladi igralci Fužinarja so izgubili tri dvoboje v članski republiški ligi. Na gostovanjih v Lendavi in Rogaški Slatini so bili premagani s 5:0 oz. 5:2, doma pa so izgubili z Mariborskim tiskom s 5:2. Točke za Fužinar so prigrabili: Pavič dve ter Leš in Günter po eno.

Članice so imele pozivni republiški turnir v Kranju. Zmagala je Nišavičeva (Ilirija); igralke Fuži-

narja pa so osvojile naslednja mesta: drugo — Štruc, četrto — Ačko, peto — Režonja in šesto — Lesnik.

Na pozivnem regijskem turnirju za mladinke, ki je bil v Ptuj, so naša dekleta osvojila najboljša mesta. Zmagala je Logarjeva, druga je bila Savčeva in tretja Trbižanova.

ODBOJKA

Člani Fužinarja so odigrali dve prvenstveni tekmi. Na domačem terenu so brez težav premagali ambiciozne Blejce s 3:0. Na gostovanju v Bovcu pa so zmagali s 3:1. Po šestem kolu je samo Fužinar brez poraza in vodi na prvenstveni lestvici.

V republiški moški in ženski ligi so bile tekme prvega kola. Članska ekipa Mežice je na domačem terenu premagala Polskavo s 3:1. Ženska ekipa Fužinarja, ki je tudi v letošnji sezoni glavni favorit za republiškega prvaka, je v Novem mestu premagala ekipo Krke s 3:1.

V zaostali tekmi koroške regije so igralci Prosvete premagali Reko s 3:1.

V ženski konkurenci so bili doseženi naslednji rezultati: Črna—Prevalje 3:1. Mežica—Prevalje 3:1. Črna—Fužinar II 3:0.

Ravenski in prevalski rekreatorji so odigrali dve prijateljski tekmi. Obakrat so bili boljši Ravenčani, ki so zmagali na Prevaljah s 3:2 in na Ravnah s 3:1.

NOGOMET V KOROŠKI REGIJI PO NOVM

Nogometaši so že v začetku septembra začeli tekrovati v novo ustanovljeni medobčinski ligi. Vodenje tekovanja so iz Maribora prenesli na Ravne. Vodili so ga predstavniki tekmujočih moštev. Zanimivo je, da so se prvotno upirali spremembam. Več sprememb je bilo pri igralcih, ki so odšli ali pa so prenehali z igranjem.

Tekovanje je potekalo po štirikrožnem sistemu, t. j. že jeseni je vsak klub igral z drugimi enkrat doma in enkrat v gosteh, in to s pionirji, mladinci in člani.

Po končanem jesenskem delu je stanje naslednje:

Pionirji: 1. Fužinar 17, 2. Ojstrica 14, 3. Radlje, 4. Peca, 5. Korotan, 6. Akumulator — vsi po 6 točk. Ojstrica in Peca morata odigrati še dve medsebojni srečanja.

Mladinci: 1. Ojstrica 18, 2. Korotan 16, 3. Fužinar 12, 4. Akumulator 7, 5. Radlje 4, 6. Peca 3.

Člani: 1. Radlje 17, 2. Peca 12, 3. Akumulator 10, 4. Fužinar 9, 5. Ojstrica 9, 6. Korotan 6.

Medtem ko je pri pionirjih in mladincih večja razlika v kvaliteti, se pri članskih moštvih kaže precejšnja izenačenost, kar še večja zanimivost tekovanja. Značilnost vseh tekem je velika borbenost, ki je včasih prešla tudi meje dovoljenega.

Moštva tekmujejo za medobčinski pokal in za priznanje za najbolj disciplinirana moštva. Zanimivo je, da tudi v fair playu vodijo ista moštva kot v tekovanju. Prav na področju discipline se mora še veliko napra-

viti. Tudi sodniška organizacija mora posvetiti več skrbi svojim kadrom.

Poleg tekovanja sta se osamosvojili tudi sodniška in trener-ska organizacija, ki imata na Koroškem svoje sekcije.

Posebna pozornost se v duhu nove organizacije posveča delu z mladino in selekcijami. Težišče dela z mladimi bo preneseno v šole. Selekcije — reprezentance nas bodo v bodoče zastopale v kvalifikacijah. Vsako sezono se bodo nekaj časa pripravljale skupaj in odigrale prijateljske tekme. To je edini način, da bomo tudi v koroški regiji gledali tekme slovenske lige. Razveseljivo je, da so tudi klubska vodstva in funkcionarji sprevideli, da je to edina možna pot.

Poleg tekovanja bo treba veliko napraviti za množičnost, organizirati sindikalna tekovanja ter vključiti ekipe krajevnih skupnosti. Na tekmovalnem področju je treba ustanoviti nove klube, kjer so za to možnosti (Slovenj Gradec, Muta, Vuzenica).

Vidimo, da so nogometaši zavijali rokave in delajo po novih smernicah.

S. M.

KEGLJANJE

V Mariboru je bilo regijsko prvenstvo v borbenih partijah. Tekovanja se je udeležilo 15 ekip iz Koroške, Maribora in Pomurja. Ekipa Fužinarja je osvojila šesto mesto in se uvrstila na zaključno republiško tekovanje.

REKREACIJA NA PREVALJAH

Komisija za rekreacijo pri KS Prevalje je organizirala za krajane odprto prvenstvo v malem nogometu z udeležbo 10 ekip. Tekovanje je potekalo v dveh skupinah na Holmcu in Prevaljah. Na Holmcu je zmagala ekipa Holmec pred mladino s Prevalj, na Prevaljah pa ekipa TRO pred mladino »Perzonali«. Vse štiri ekipe so se uvrstile v finale, ki bo spomladi.

13. 11. 1976, je bilo na strelišču DTK na Ravnah sindikalno prvenstvo v streljanju za ekipe in posameznike. Med ekipami je

zmagala ekipa TRO pred Slovenijaavtom. Med posamezniki je bil najuspešnejši Franc Fajmut iz TRO s 162 krogi, pred Šefanom Vovkom 150 krogov in Edvardom Ogorelcem 143 krogov, prav tako iz TRO.

USPEH KK »KOROTAN« PREVALJE

Šele tretja tekmovalna sezona košarkarskega kluba »Korotan« je prinesla temu mlademu in perspektivnemu kadru lepe sado. Kljub raznim težavam (predvsem organizacijske narave), ki so jih pestile že od ustanovitve dalje, so se fantje uspešno borili in zrasli v kolektiv, ki se ga našim občanom ni treba sramovati. Ob podpori TVD Partizan Prevalje, katerega sekcija so bili, ter ob svoji mladostni zagnanosti in uspešnem vodenju trenerja inž. Aleksandra Juge so letošnjo tekmovalno sezono v področni ligi »sever« okronali s prvim mestom.

Rezultati:

1. Korotan 20 točk, 2. ŽKK Maribor B 17 (—1), 3. Branik B 15 (—1), 4. Črna 11 (—1) itn.

Prav posebno pomembno je dejstvo, da je bil KK »Korotan« pred ekipama ŽKK Maribor B in Branik B, ki sta igrali zunaj konkurence. Tudi razlika v koših je lepa, saj znaša 1052:693 oziroma na tekmo 88:58. Prevaljski košarkarji so dali na štirih tekmah tudi več kot sto košev, kar kaže njihovo učinkovitost in hitro igro. Največ doseženih košev je bilo 115, najmanj pa 54. Največ prejetih košev je bilo 81, najmanj pa 32.

Za te rezultate je treba pohvaliti vso ekipo, še posebej pa Alojza Klančnika in Gvida Lužnika, ki sta odigrala vse tekme in sta najboljša strelca.

Moštvo je zelo mlado, saj je najstarejši član star 22 let, najmlajši pa 18. Poprečna starost ekipe je 19 let.

Mladinska ekipa KK »Korotan« je bila prav tako uspešna, saj je zasedla v področni ligi sever prvo mesto.

Kot kažejo rezultati, dobiva naša občina perspektivno moštvo iz panoge, ki si šele utira pot v naše kraje. Ali bo košarkarski klub uspešen tudi v bodoče, pa ni odvisno samo od njih, temveč tudi od vas, ki berete ta članek, ter od vaše pomoči. Ali ste pripravljeni pomagati? A. J.

Članska ekipa KK »Korotan«. Od leve proti desni stojijo: trener inž. Jug, Ranc, Klančnik, Zih, Krebl, Ledinek, Kadiš. Od leve proti desni čepijo: Grešovnik, Petrič, Kogelnik, Pravdič, Lužnik, Golgranc. Manjka Klanjšek.

vrača, Sidney Sheldon, Onkraj polnoči, Elvira Kilp, Tamara, Norman Collins, Lady Anne. Nekaj od naštetih avtorjev je bralcem že znanih, a tudi za manj znane je odveč bojazen, da bi kupili mačka v žaklju. Cene se gibljejo od 80 do 200 din.

Kdove, morda bi pa tudi otroci bili veseli kakšnih dobrih pravljic? Mogoče je dobiti Čilske pravljice, Svetlane Makarovič Sapramiško, Slovenske basni in živalske pravljice, Indijske pravljice, in še kaj.

Knjiga iz prijateljevih rok bo bolj ljuba kot tiste, ki jih kupujemo na metre.

Gibanje zaposlenih v tovarni

v času od 21. oktobra 1976 do 20. novembra 1976

Tek. št.	Priimek in ime	Rojen	Kvalifikacija	Obrat	Odkod je prišel
SPREJETI DELAVCI					
1.	Dežman Branko	12. 9. 1956	KV tesar	gradbeni obrat	iz druge delovne organizacije
2.	Gešman Jožef	13. 2. 1956	KV strojni ključavničar	centralna delavnica	iz JLA
3.	Goličnik Radoslav	30. 4. 1956	KV avtomehanik	topilnica	iz JLA
4.	Korat Franc	26. 8. 1955	KV strugar	obrat strojev in delov	iz JLA
5.	Plešej Milan	4. 9. 1956	NK delavec	livarna	iz JLA
6.	Podpečan Jožica	10. 9. 1958	KV strugarka	centralna delavnica	iz poklicne šole
7.	Rošer Zlatko	30. 8. 1957	KV obratovni električar	elektro obrat — jaki tok	iz poklicne šole
8.	Tandar Đuro	9. 3. 1956	NK delavec	valjarna	iz JLA
9.	Zagernik Anton	17. 9. 1955	NK delavec	valjarna	iz JLA

Tek. št.	Priimek in ime	Rojen	Kvalifikacija	Obrat	Kam je odšel
ODJAVLJENI DELAVCI					
1.	Kerš Jožica	24. 8. 1956	NS	kadrovsko splošni sektor	potek pogodbe
2.	Kolar Rado	20. 6. 1956	KV strugar	obrat strojev in delov	poklicna rehabilitacija
3.	Mesarič Ivan	6. 5. 1958	KV žarilec o. p.	kovačnica	v JLA
4.	Ošlovnik Peter	27. 1. 1958	KV valjavec o. p.	valjarna	v JLA
5.	Petrušič Marko	3. 9. 1932	NK delavec	materialno gospodarstvo	po sklepu delavskega sveta
6.	Petrič Valentin	6. 2. 1955	NK delavec	TOZD II	
7.	Rotovnik Mirko	27. 12. 1957	KV strojni ključavničar	jeklarna	smrtno ponesrečil
8.	Vaukman Milan	6. 9. 1959	NK delavec	energetski obrat	v JLA
9.	Veronik Darinka	17. 12. 1954	PK strugarka	jeklarna	samovoljna zapustitev dela
				centralna delavnica	dana odpoved

IZOBRAZBA — KVALIFIKACIJA

Sprejeti delavci	Odjavljeni delavci
2 — KV strugarja	1 — KV strojni ključavničar
1 — KV strojni ključavničar	1 — KV strugar
1 — KV obratovni električar	1 — KV žarilec o. p.
1 — KV avtomehanik	1 — KV valjavec o. p.
1 — KV tesar	1 — PK strugar
3 — NK delavci	3 — NK delavci
	1 — NS

NESREČE PRI DELU V NOVEMBRU

Ivan Orter, špedicija — pri razkladanju magnetita z železniškega voza mu je ročica za odpiranje vrat stisnila prst na desni roki.

Milan Sudar, strojni obrat — med popravilom brusilnega stroja se je pri snemanju klinastih jermenov z jermenice vretena brusilne plošče udaril z izvijačem po levi roki.

Franc Mihelač, gradbeni obrat — med čiščenjem ceste s pomočjo čistilnega stroja »rapid« se je stroj prevrnil, pri čemer se je udaril, vrezal na podlaht desne roke.

Alojz Pisar, stroji in deli — pri posnemanju robov na prirobnicah s smirkovim papirjem se mu je v prst zapičil ostružek.

Ivanka Močnik, pnevmatični stroji — pri uravnavanju hladilne vode na obdelovanec ji je vrglo ostružek, zaradi česar je prišlo do vreznine.

Martin Pepevnik, stroji in deli — pri podlaganju obdelovanca, ki je bil dvignjen z žerjavom, z leseno podlogo, ga je ta udarila po nogi, ko je žerjavovodja spustil breme.

Mihael Hovnik, stroji in deli — pri nabijanju ležaja v ohišje z lesenim kladivom mu je kladivo padlo z ročaja in potem na prst.

Stalno pripravljeni

NAČELA IN GESLA

Uredništvo je prejelo posrečen predlog, naj bi uvedlo novo rubriko. V njej naj bi objavljali nekatera poslovna načela oziroma gesla. Ta naj bi v čim krajši obliki podajala misli, kako npr. ustvarjati boljše medsebojne odnose in odnose do zunanjih dejavnikov, kako gospodariti itn.

Razmislite in — sodelujte! Za začetek pa nekaj načel o poslovni politiki:

Nič ni dražjega kot neizkoriščena kapaciteta.

Nobene investicije, ki se kmalu ne amortizira in ne obrestuje.

Nezanesljive dobave lahko škodijo dobremu glasu podjetja ravno tako kot neenaka kvaliteta.

Ce je prodaja sporazumno s proizvodnjo pristala na določene roke, se mora proizvodnja teh rokov tudi držati. Vodstvo proizvodnje mora iskati vedno nove možnosti za izboljšanje proizvodnje, da bi doseglo prednost v konkurenci.

Politika do kupcev mora temeljiti na dobrih poslovnih običajih, še posebno v konjunkturi tržni situaciji.

»Izbiraj vedno najkrajšo pot«, to je eno načelo, vendar pazi na drugo, ki pravi, da je najkrajša pot lahko tudi najdražja. Velja zlasti v prodajni politiki.

Antonija Zaberčnik, pnevmatični stroji — pri zategovanju vijaka je zdrsnil imbus ključ, pri tem pa se je udarila po prstu.

Janez Vertačnik, valjarna — pri menjavi valjev na ravnalnem stroju mu je padel distančni obroč na desno roko ter mu poškodoval mezinec.

Franc Fužir, valjarna — pri adjustiranju gredic se mu je ena skotalila na desno roko ter mu poškodovala sredinec in prstanec.

Roman Kovač, služba MR — pri brušenju strugarskega noža na stabilnem brusilnem stroju mu je nož zdrsnil iz naslonjala, pri čemer si je obrisil hrbtno stran desne roke.

Egidij Gros, jeklolivarna — pri nabijanju form s peskometom je dobil tujek v oko.

Alojz Svenšek, kemijski laboratorij — pri premikanju omare so ga povična vrata stisnila za sredinec leve roke.

Branko Radič, jeklolivarna — pri brušenju ventilov se je od brusilne plošče odkrnil delček, ki mu je poškodoval kazalec leve roke.

Albin Drug, jeklarna — pri nakladanju odpadnega železa se mu je kos skotalil na desno roko.

Avust Pinter, valjarna — pri potiskanju tirnega vozička so se gredice skotalile ter mu močno poškodovala desno nogo.

Avust Veronik, jeklarna — pri odlaganju klešč mu je zdrsnil zapenjalni obroč na levo roko ter mu poškodoval kazalec.

Jernej Novak, rezalno orodje — pri izhodu iz obrata si je zvil nogo.

Fotografije za to številko so prispevali: J. Prašnički, F. Rotar, S. Nikolić in informacijska služba.

